

Den Europæiske Unions Tidende

C 209

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

53. årgang

31. juli 2010

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV Oplysninger		
OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANE, KONTORER OG AGENTURER		
Den Europæiske Unions Domstol		
2010/C 209/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 195 af 17.7.2010	1
Retten		
2010/C 209/02	Rettens virke mellem den 1. og den 13. september 2010	2
V Øvrige meddelelser		
RETSLIGE PROCEDURER		
Domstolen		
2010/C 209/03	Forenede sager C-570/07 og C-571/07: Domstolens dom (Store Afdeling) af 1. juni 2010 — José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez mod Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (sag C-570/07), Principado de Asturias (sag C-571/07) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Asturias, Spanien) (Artikel 49 TEUF — direktiv 2005/36/EF — etableringsfrihed — den offentlige sundhed — apoteker — nærhed — befolkningens forsyning med lægemidler — driftsbevilling — territorial fordeling af apoteker — indførsel af grænser baseret på et kriterium om befolkningstæthed — minimumsafstand mellem apoteker — ansøgere, som har praktiseret på en del af det nationale område — prioritet — forskelsbehandling)	3

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2010/C 209/04	Sag C-58/08: Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. juni 2010 — The Queen, på begæring af: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG og Orange Personal Communications Services Ltd mod Secretary of State for Business og Enterprise and Regulatory Reform (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige) (Forordning (EF) nr. 717/2007 — roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet — gyldighed — hjemmel — artikel 95 EF — proportionalitetsprincippet og subsidiaritetsprincippet)	4
2010/C 209/05	Sag C-203/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. juni 2010 — Sporting Exchange Ltd, der driver virksomhed under navnet Betfair, mod Minister van Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Artikel 49 EF — hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — udbud af hasardspil over internettet — lovgivning, der forbeholder én eneste erhvervsdrivende en bevilling — forlængelse af bevilling uden offentligt udbud — ligebehandlingsprincippet og forpligtelsen til gennemsigtighed — anvendelse på hasardspilsområdet)	4
2010/C 209/06	Sag C-258/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. juni 2010 — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd og Ladbrokes International Ltd. mod Stichting de Nationale Sporttotalisator (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene)) (Artikel 49 EF — hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — udbud af hasardspil over internettet — lovgivning, der forbeholder en bevilling til én eneste erhvervsdrivende — afslag på udstedelse af en driftsbevilling til en erhvervsdrivende, der har bevilling i andre medlemsstater — begrundelse — proportionalitet — kontrol med hver enkelt konkret foranstaltning til gennemførelse af den nationale lovgivning)	5
2010/C 209/07	Sag C-484/08: Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. juni 2010 — Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid mod Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Direktiv 93/13/EØF — forbruger aftaler — vilkår, der definerer aftalens hovedgenstand — retlig kontrol med, at de ikke er urimelige — ikke omfattet — strengere nationale bestemmelser med henblik på at sikre forbrugeren et højere beskyttelsesniveau)	6
2010/C 209/08	Sag C-487/08: Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. juni 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF og EØS-aftalens artikel 40 — forskellig behandling — udbytte udloddet til hjemmehørende og ikke-hjemmehørende selskaber)	6
2010/C 209/09	Sag C-491/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. juni 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter — lokaliteter af fællesskabsbetydning — beskyttelsesordning — turistkomplekset »Is Arenas«)	7
2010/C 209/10	Sag C-569/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. juni 2010 — Internetportal und Marketing GmbH mod Richard Schlicht (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Internet — topdomænet.eu — forordning (EF) nr. 874/2004 — domænenavne — trinvis registrering — specialtegn — spekulation i og misbrug af registrering — begrebet »ond tro«)	7
2010/C 209/11	Sag C-127/09: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. juni 2010 — Coty Prestige Lancaster Group GmbH mod Simex Trading AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Nürnberg — Tyskland) (Varemærkeret — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 13, stk. 1 — direktiv 89/104/EØF — artikel 7, stk. 1 — konsumtion af varemærkeindehaverens rettigheder — begrebet »vare, som er markedsført« — indehaverens samtykke — parfume flaskoner, såkaldte »testere«, der af en varemærkeindehaver stilles til rådighed for en autoriseret forretning, der er en del af et selektivt distributionssystem)	8

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 209/12	Sag C-140/09: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. juni 2010 — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA mod Presidenza del Consiglio dei Ministri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Genova — Italien) (Statsstøtte — støtte til en søtransportvirksomhed, der har påtaget sig public service-forpligtelser — national lov, hvorefter der kan ydes accontobetalinger, inden godkendelsen af en kontrakt)	9
2010/C 209/13	Sag C-237/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. juni 2010 — État belge mod Nathalie De Fruytier (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation (Belgien)) (Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra d) — fritagelser til fordel for virksomhed af almen interesse — levering af organer, blod og mælk fra mennesker — virksomhed i form af transport af organer og prøver fra mennesker, der udøves som selvstændig til fordel for hospitaler og laboratorier — begreberne »levering af goder« og »tjenesteydelse« — sonderingskriterier)	10
2010/C 209/14	Sag C-378/09: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. juni 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik (Traktatbrud — direktiv 85/337/EØF — artikel 10a, stk. 1-3 — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — national lovgivning, der begrænser adgangen til at klage over beslutninger på miljøområdet — manglende gennemførelse af nævnte bestemmelse inden for den fastsatte frist)	10
2010/C 209/15	Sag C-26/10 P: Appel iværksat den 18. januar 2010 af Paul Inge Hansen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den 17. november 2009 i sag T-295/09, Paul Inge Hansen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	11
2010/C 209/16	Sag C-185/10: Sag anlagt den 13. april 2010 — Europa-Kommissionen Republikken Polen	11
2010/C 209/17	Sag C-193/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 19. april 2010 — KMB Europe BV mod Hauptzollamt Duisburg	11
2010/C 209/18	Sag C-201/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 26. april 2010 — Ze Fu Fleischhandel GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas	12
2010/C 209/19	Sag C-202/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 26. april 2010 — Vion Trading GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas	12
2010/C 209/20	Sag C-212/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Polen) den 3. maj 2010 — Logstor ROR Polska Sp. z o.o. mod Dyrektorowi Izby Skarbowej w Katowicach	13
2010/C 209/21	Sag C-215/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber), Det Forenede Kongerige den 4. maj 2010 — Pacific World Limited og FDD International Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	13
2010/C 209/22	Sag C-220/10: Sag anlagt den 6. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik	14
2010/C 209/23	Sag C-226/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Köln (Tyskland) den 10. maj 2010 — Hannelore Adams mod Germanwings GmbH	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 209/24	Sag C-227/10: Sag anlagt den 7. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland	16
2010/C 209/25	Sag C-228/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 10. maj 2010 — Union of European Football Associations (UEFA) og British Sky Broadcasting Ltd mod Euroview Sport Ltd	16
2010/C 209/26	Sag C-230/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Spanien) den 11. maj 2010 — Agueda María Saenz Morales mod Consejería para la Igualdad og Bienestar Social de la Junta de Andalucía	21
2010/C 209/27	Sag C-232/10: Sag anlagt den 10. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	21
2010/C 209/28	Sag C-235/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Luxembourg) den 12. maj 2010 — David Claes mod Landsbanki Luxembourg SA, under konkurs	22
2010/C 209/29	Sag C-236/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Luxembourg) den 12. maj 2010 — Sophie Jeanjean mod Landsbanki Luxembourg SA, under konkurs	22
2010/C 209/30	Sag C-237/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Luxembourg) den 12. maj 2010 — Miguel Remy mod Landsbanki Luxembourg SA, under konkurs	23
2010/C 209/31	Sag C-238/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Luxembourg) den 12. maj 2010 — Volker Schneider mod Landsbanki Luxembourg SA, under konkurs	23
2010/C 209/32	Sag C-239/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Luxembourg) den 12. maj 2010 — Xuan-Mai Tran mod Landsbanki Luxembourg SA, under konkurs	24
2010/C 209/33	Sag C-242/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 17. maj 2010 — ENEL Produzione SpA mod Autorità per l'energia elettrica e il gas	24
2010/C 209/34	Sag C-243/10: Sag anlagt den 18. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	24
2010/C 209/35	Sag C-247/10 P: Appel iværksat den 18. maj 2010 af Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 4. marts 2010 i sag T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union	25
2010/C 209/36	Sag C-248/10: Sag anlagt den 19. maj 2010 — Europa-Kommissionen Den Helleniske Republik	26
2010/C 209/37	Sag C-249/10 P: Appel iværksat den 18. maj 2010 af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd og Risen Footwear (HK) Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 4. marts 2010 i sag T-401/06, Brosmann Footwear (HK) Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union	26

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 209/38	Sag C-255/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Roma (Italien) den 23. marts 2010 — straffesag mod Alessandro Sacchi	27
2010/C 209/39	Sag C-259/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) den 26. maj 2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod The Rank Group PLC	28
2010/C 209/40	Sag C-260/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 26. maj 2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod The Rank Group PLC	29
2010/C 209/41	Sag C-264/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 28. maj 2010 — Straffesag mod Gheorghe Kita	30
2010/C 209/42	Sag C-276/10: Sag anlagt den 2. juni 2010 — Europa-Kommissionen Den Tjekkiske Republik	30
2010/C 209/43	Sag C-278/10: Sag anlagt den 3. juni 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	31
2010/C 209/44	Sag C-279/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale del Riesame di Verbania (Italien) den 4. juni 2010 — straffesag mod Matteo Minesi	31

Retten

2010/C 209/45	Sag T-237/05: Rettens dom af 9. juni 2010 — Éditions Jacob mod Kommissionen (»Aktindsigt i institutionernes dokumenter — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en virksomhedsfusionsprocedure — forordning (EF) nr. 4064/89 — forordning (EF) nr. 139/2004 — forordning (EF) nr. 802/2004 — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af undersøgelser og revision — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af beslutningsprocessen — undtagelse vedrørende beskyttelsen af juridisk rådgivning«)	32
2010/C 209/46	Sag T-177/07: Rettens dom af 15. juni 2010 — Mediaset mod Kommissionen (Statsstøtte — telekommunikation — tilskud til anskaffelse af digitale dekodere — beslutning, der erklærer støtten uforenelig med fællesmarkedet og kræver tilbagesøgning heraf — begrebet statsstøtte — udelukkelse af dekodere, der giver mulighed for modtagelse af tv-programmer via satellit — fordel — selektiv karakter — konkurrencebegrænsning — begrundelsespligt)	32
2010/C 209/47	Forenede sager T-428/07 og T-455/07: Rettens dom af 17. juni 2010 — CEVA mod Kommissionen (Voldgiftsbestemmelse — kontrakter indgået som led i et særprogram for forskning og teknologisk udvikling og demonstration inden for »Livskvalitet og forvaltning af bioressourcer« (1998-2002) — Seahealth- og Biopal-projektet — debetnotaer — annullationspåstande — omkvalificering af søgsmål — formaliteten — kontradiktionsprincippet og retten til forsvar — tilbagesøgning af de samlede forskud, som blev udbetalt af Den Europæiske Union — alvorlige finansielle ulovligheder)	33

2010/C 209/48	Sag T-118/08: Rettens dom af 15. juni 2010 — Actega Terra mod KHIM (TERRAEFFEKT matt & gloss) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket TERRAEFFEKT matt & gloss — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)) 33	33
2010/C 209/49	Sag T-153/08: Rettens dom af 22. juni 2010 — Shenzhen Taiden mod KHIM — Bosch Security Systems (kommunikationsudstyrsdesign) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, som forestiller kommunikationsudstyr — ældre internationalt design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — andet helhedsindtryk foreligger ikke — informeret bruger — designerens grad af frihed — bevis for offentliggørelse af det ældre design — artikel 4, stk. 1, artikel 6, stk. 1, litra b), og stk. 2, artikel 7, stk. 1, og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002) 34	34
2010/C 209/50	Sag T-255/08: Rettens dom af 22. juni 2010 — Montero Padilla mod KHIM — Padilla Requena (JOSE PADILLA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket JOSE PADILLA — de ældre varemærker og det ældre tegn JOSE PADILLA — relative registreringshindringer — intet vitterligt kendt varemærke i den i artikel 6b i Pariserkonventionen angivne betydning og intet velkendt varemærke — artikel 8, stk. 2, litra c), og artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 2, litra c), og artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009) — intet ældre erhvervsmæssigt anvendt tegn — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009)) 34	34
2010/C 209/51	Sag T-482/08: Rettens dom af 10. juni 2010 — Atlas Transport mod KHIM — Hartmann (ATLAS TRANSPORT) (EF-varemærke — fortabelsessag — EF-ordmærket ATLAS TRANSPORT — reel brug af varemærket — artikel 15 og artikel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 15 og artikel 51, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009)) 35	35
2010/C 209/52	Sag T-487/08: Rettens dom af 16. juni 2010 — Kureha mod KHIM — Sanofi Aventis (KREMEZIN) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om KREMEZIN som EF-ordmærke — det ældre internationale ordmærke KRENOSIN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — lighed mellem varerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — bevis for eksistensen af det ældre varemærke — frister — regel 19 og 20 i forordning (EF) nr. 2868/95 — bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)) 35	35
2010/C 209/53	Sag T-490/08: Rettens dom af 22. juni 2010 — CM Capital Markets mod KHIM — Carbon Capital Markets (CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon Finance) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon Finance — de ældre nationale og EF-figurmærker CM Capital Markets — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)) 36	36
2010/C 209/54	Sag T-547/08: Rettens dom af 15. juni 2010 — X Technology Swiss mod KHIM (farvning i orange af en strømpes tå) (EF-varemærker — EF-varemærkeansøgning — farvning i orange af en soks tå — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)) 36	36

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 209/55	Sag T-549/08: Rettens dom af 18. juni 2010 — Luxembourg mod Kommissionen (ESF — suspension af finansiel støtte — bekæmpelse af forskelsbehandling og uligheder i forbindelse med arbejdsmarkedet — forvaltnings- eller kontrolsystemer behæftet med betydelige mangler, som vil kunne føre til uregelmæssigheder af systemkarakter — artikel 39, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 1260/1999 — berettiget forventning) 37	37
2010/C 209/56	Sag T-563/08: Rettens dom af 22. juni 2010 — CM Capital Markets mod KHIM — Carbon Capital Markets (CARBON CAPITAL MARKETS) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon Finance — de ældre nationale og EF-figurmærker CM Capital Markets — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)) 37	37
2010/C 209/57	Sag T-138/09: Rettens dom af 9. juni 2010 — Muñoz Arraiza mod KHIM — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket RIOJAVINA — det ældre kollektive EF-figurmærke RIOJA — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)) 38	38
2010/C 209/58	Sag T-315/09: Rettens dom af 9. juni 2010 — Hoelzer mod KHIM (SAFELOAD) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket SAFELOAD — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009) 38	38
2010/C 209/59	Sag T-173/09: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 3. juni 2010 — Z mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — en berørt tredjemands indsigelse i en beslutning fra Kommissionen om bødepålæggelse, som endnu ikke er offentliggjort — begæring om foreløbige forholdsregler — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse — manglende uopsættelighed) 38	38
2010/C 209/60	Sag T-79/10 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 9. juni 2010 — COLT Télécommunications France mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — drift af et elektronisk telekommunikationsnet med meget høj hastighed — kompensation af public service-udgifter — beslutning, hvorved det fastslås, at den anmeldte foranstaltning ikke udgør støtte — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed) 39	39
2010/C 209/61	Sag T-166/10: Sag anlagt den 7. april 2010 — Samskip Multimodal Container Logistics mod Kommissionen 39	39
2010/C 209/62	Sag T-220/10: Sag anlagt den 18. maj 2010 — Kommissionen mod EU Research Projects 40	40
2010/C 209/63	Sag T-224/10: Sag anlagt den 17. maj 2010 — Association Belge des Consommateurs Test-Achats mod Kommissionen 41	41
2010/C 209/64	Sag T-226/10: Sag anlagt den 14. maj 2010 — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej mod Kommissionen 41	41
2010/C 209/65	Sag T-230/10: Sag anlagt den 21. maj 2010 — Spanien mod Kommissionen 42	42
2010/C 209/66	Sag T-231/10: Sag anlagt den 21. maj 2010 — Merlin m.fl. mod KHIM — Dusyma (Spiele) 43	43

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 209/67	Sag T-235/10: Sag anlagt den 21. maj 2010 — Timehouse mod KHIM (form som et ur)	44
2010/C 209/68	Sag T-237/10: Sag anlagt den 26. maj 2010 — Vuitton Malletier mod KHIM — Friis Group International (gengivelse af en låsemekanisme)	44
2010/C 209/69	Sag T-238/10: Sag anlagt den 24. maj 2010 — Scatizza mod KHIM — Jacinto (HORSE COUTURE)	45
2010/C 209/70	Sag T-240/10: Sag anlagt den 27. maj 2010 — Ungarn mod Kommissionen	46
2010/C 209/71	Sag T-241/10: Sag anlagt den 24. maj 2010 — Polen mod Kommissionen	47
2010/C 209/72	Sag T-247/10: Sag anlagt den 28. maj 2010 — medi mod KHIM — Deutsche Medi Präventions (deutschemedi.de)	48
2010/C 209/73	Sag T-248/10: Sag anlagt den 26. maj 2010 — Italien mod Kommissionen og EPSO	49
2010/C 209/74	Sag T-249/10: Sag anlagt den 31. maj 2010 — Kitzinger mod KHIM — Mitteldeutscher Rundfunk og Zweites Deutsches Fernsehen (KICO)	49
2010/C 209/75	Sag T-250/10: Sag anlagt den 31. maj 2010 — KNUT IP Management mod KHIM — Zoologischer Garten Berlin (KNUT — DER EISBÄR)	50
2010/C 209/76	Sag T-252/10: Sag anlagt den 28. maj 2010 — Cross Czech mod Kommissionen	51
2010/C 209/77	Sag T-500/07: Rettens kendelse af 7. juni 2010 — Bulgarien mod Kommissionen	51
2010/C 209/78	Sag T-65/08: Rettens kendelse af 1. juni 2010 — Spanien mod Kommissionen	51

Retten for EU-Personalesager

2010/C 209/79	Sag F-30/08: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 11. maj 2010 — Nanopoulos mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — Personalerettens kompetence — formaliteten — bebyrdende akt — ansvar uden for kontrakt — oplysninger tilgængeligt for pressen — princippet om uskyldsformodning — ikke-økonomisk skade — beslutning om at indlede disciplinær forfølgning — åbenbart urigtigt skøn — bistandsforpligtelse — vedtægtens artikel 24)	52
2010/C 209/80	Sag F-100/08: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 4. maj 2010 — Petrilli mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — pensioner — begrebet bopæl — fast bopæl — dokumentation)	52
2010/C 209/81	Sag F-13/09: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 12. maj 2010 — Peláez Jimeno mod Parlamentet (Personalesag — tjenestemænd — forudgående klage — klagefrist — for sent indgivet — bevis — tidligere midlertidigt ansat — udnævnelse til tjenestemand — artikel 5, stk. 4, i bilag XIII til vedtægten — ligebehandling)	53

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2010/C 209/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 195 af 17.7.2010

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 179 af 3.7.2010

EUT C 161 af 19.6.2010

EUT C 148 af 5.6.2010

EUT C 134 af 22.5.2010

EUT C 113 af 1.5.2010

EUT C 100 af 17.4.2010

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Rettens virke mellem den 1. og den 13. september 2010

(2010/C 209/02)

Retten har under sit møde i plenum den 8. juni 2010 noteret sig, at edsaflæggelsen for Domstolen for de fire nye medlemmer af Retten på grund af retsferien først finder sted efter afslutningen af denne ferie, og følgelig

- varetages præsidentembedet ved Retten af præsident Jaeger
- varetages formandskabet for afdelingerne med fem dommere af afdelingsformændene Azizi, Meij, Vilaras, Forwood, Martins Ribeiro, Czúcz, Wiszniewska-Białecka og Pelikánová
- vedbliver beslutning af 19. september 2007 om Rettens organisation og sammensætningen af den store afdeling (EUT C 269, s. 40), beslutning af 16. juni 2009 om retningslinjer for sagernes fordeling mellem afdelingerne og om sammensætningen af appelafdelingen (EUT C 153, s. 2), beslutning af 7. oktober 2009 om afdelingernes sammensætning (EUT C 267, s. 6), og beslutning af 12. maj 2010 om udpegelse af den dommer, der erstatter Rettens præsident i sager om foreløbige forholdsregler (EUT C 148, s. 1) at finde anvendelse,

i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i statuten for Domstolen, indtil de nye medlemmer af Retten tiltræder.

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 1. juni 2010 — José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez mod Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (sag C-570/07), Principado de Asturias (sag C-571/07) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Asturias, Spanien)

(Forenede sager C-570/07 og C-571/07) ⁽¹⁾

(Artikel 49 TEUF — direktiv 2005/36/EF — etableringsfrihed — den offentlige sundhed — apoteker — nærhed — befolkningens forsyning med lægemidler — driftsbevilling — territorial fordeling af apoteker — indførsel af grænser baseret på et kriterium om befolkningstæthed — minimumsafstand mellem apoteker — ansøgere, som har praktiseret på en del af det nationale område — prioritet — forskelsbehandling)

(2010/C 209/03)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: José Manuel Blanco Pérez og María del Pilar Chao Gómez

Sagsøgte: Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (sag C-570/07) og Principado de Asturias (sag C-571/07)

Procesdeltagere: Federación Empresarial de Farmacéuticos Españoles (sag C-570/07), Plataforma para la Libre Apertura de Farmacias (sag C-570/07), Celso Fernández Gómez (sag C-571/07), Consejo General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España, Plataforma para la Defensa del Modelo Mediterráneo de Farmacias, Muy Ilustre Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia, Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Tribunal Superior de Justicia de Asturias — fortolkning af artikel 43 EF — retsskrifter som fastsætter de betingelser, der skal opfyldes for at åbne nye apoteker

Konklusion

1) Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den i princippet ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, som opstiller grænser for udstedelsen af bevillinger til åbning af nye apoteker, idet den bestemmer, at

— der i hver apotekerzone i princippet kun kan åbnes et apotek for hver 2 800 indbyggere

— der kun kan åbnes et yderligere apotek, hvis dette tal overskrides, idet dette apotek åbnes, hvis tallet overskrides med 2 000 indbyggere

— hvert apotek skal respektere en minimumsafstand i forhold til allerede eksisterende apoteker, som generelt er på 250 m.

Artikel 49 TEUF er imidlertid til hinder for en sådan national lovgivning, hvis de grundlæggende regler om 2 800 indbyggere og 250 m i enhver geografisk zone, som har særlige befolkningskarakteristika, er til hinder for åbningen af et tilstrækkeligt antal apoteker, som kan sikre en passende farmaceutisk betjening, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

- 2) Artikel 49 TEUF, sammenholdt med artikel 1, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 85/432/EØF af 16. september 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse former for virksomhed på det farmaceutiske område og artikel 45, stk. 2, litra e) og g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, skal fortolkes således, at den er til hinder for kriterier som dem, der er fastsat i punkt 6 og punkt 7, litra c), i bilaget til Decreto 72/2001 regulador de las oficinas de farmacia y botiquines en el Principado de Asturias af 19. juli 2001, i medfør af hvilke indehavere af nye apoteker udvælges.

(¹) EUT C 79 af 29.3.2008.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. juni 2010 — The Queen, på begæring af: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG og Orange Personal Communications Services Ltd mod Secretary of State for Business og Enterprise and Regulatory Reform (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-58/08) (¹)

(Forordning (EF) nr. 717/2007 — roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet — gyldighed — hjemmel — artikel 95 EF — proportionalitetsprincippet og subsidiaritetsprincippet)

(2010/C 209/04)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: The Queen, på begæring af: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG og Orange Personal Communications Services Ltd

Sagsøgte: Secretary of State for Business og Enterprise and Regulatory Reform

Procesdeltagere: Office of Communications, Hutchison 3G UK Ltd og GSM Association

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice, Queen's Bench Division (Administrative Court) — gyldigheden af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 717/2007 af 27. juni 2007 om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF (EFT L 171, s. 32) — valg af hjemmel — gyldigheden af forordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 6, stk. 3, der fastsætter et prisloft på detailopkald, i forhold til proportionalitetsprincippet og subsidiaritetsprincippet

Konklusion

Undersøgelsen af de forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan påvirke gyldigheden af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 717/2007 af 27. juni 2007 om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF.

(¹) EUT C 107 af 26.4.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. juni 2010 — Sporting Exchange Ltd, der driver virksomhed under navnet Betfair, mod Minister van Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-203/08) (¹)

(Artikel 49 EF — hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — udbud af hasardspil over internettet — lovgivning, der forbeholder én eneste erhvervsdrivende en bevilling — forlængelse af bevilling uden offentligt udbud — ligebehandlingsprincippet og forpligtelsen til gennemsigtighed — anvendelse på hasardspilsområdet)

(2010/C 209/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sporting Exchange Ltd, der driver virksomhed under navnet Betfair

Sagsøgt: Minister van Justitie

Procesdeltager: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Raad van State — fortolkning af artikel 49 EF — nationale retsfor skrifter, der forbyder foranstaltning af spil og væddemål uden bevilling, og som forbeholder en eventuel bevilling for én person for at beskytte almene hensyn og den offentlige sundhed — afslag på at meddele bevilling til en person (der driver virksomhed via Internettet), som allerede har en bevilling i andre medlemsstater, herunder i den medlemsstat, hvori vedkommende har hjemsted — fornyelse af en sådan bevilling uden udbud — tvingende almene hensyn

Konklusion

- 1) Artikel 49 EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som foreskriver en eksklusivordning til fordel for én eneste udbyder for afholdelse og udbud af hasardspil, og som forbyder enhver anden erhvervsdrivende, herunder en erhvervsdrivende, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, via internettet at udbyde tjenesteydelser, som er omfattet af denne ordning, på den første medlemsstats område.
- 2) Artikel 49 EF skal fortolkes således, at ligebehandlingsprincippet og den forpligtelse til gennemsigtighed, som følger deraf, finder anvendelse på procedurerne for udstedelse og forlængelse af en bevilling til fordel for en eneudbyder inden for hasardspilområdet, for så vidt som det ikke drejer sig om en offentlig udbyder, hvis ledelse er underlagt direkte statslig kontrol, eller om en privat udbyder, hvis virksomhed er underlagt snæver kontrol fra de offentlige myndigheders side.

(¹) EUT C 197 af 2.8.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. juni 2010 — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd og Ladbrokes International Ltd. mod Stichting de Nationale Sporttotalisator (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene))

(Sag C-258/08) (¹)

(Artikel 49 EF — hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — udbud af hasardspil over internettet — lovgivning, der forbeholder en bevilling til én eneste erhvervsdrivende — afslag på udstedelse af en driftsbevilling til en erhvervsdrivende, der har bevilling i andre medlemsstater — begrundelse — proportionalitet — kontrol med hver enkelt konkret foranstaltning til gennemførelse af den nationale lovgivning)

(2010/C 209/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd og Ladbrokes International Ltd.

Sagsøgt: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 49 EF — nationale retsfor skrifter, der forbyder foranstaltning af spil og væddemål uden bevilling, og som forbeholder en eventuel bevilling for én person for at beskytte almene hensyn og den offentlige sundhed — afslag på at meddele bevilling til en person (der driver virksomhed via Internettet) som allerede har en bevilling i andre medlemsstater, herunder i den medlemsstat, hvori vedkommende har hjemsted — tvingende almene hensyn

Konklusion

- 1) En national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som tilsigter at begrænse afhængighed af hasardspil såvel som at bekæmpe svig, og som faktisk bidrager til, at disse mål opnås, kan anses for at begrænse væddemålsvirksomhed på en sammenhængende og systematisk måde, selv om bevillingshaveren/-ne tillades at gøre sit/deres hasardspiludbud på markedet attraktivt ved at introducere nye hasardspil og ved at anvende reklamering. Det tilkommer den forelæggende ret at afgøre, om aktiviteter med ulovligt spil kan udgøre et problem i den pågældende medlemsstat, som en udvidelse af de tilladte og regulerede aktiviteter kan modvirke, og om denne udvidelse har et omfang, som kan gøre den uforenelig med formålet om at begrænse afhængigheden af spil.
- 2) Den nationale domstol skal ikke ved anvendelsen af en medlemsstats hasardspillovgivning, der er forenelig med 49 EF, i hvert enkelt tilfælde undersøge, om gennemførelsesforanstaltningen, som tilsigter at sikre overholdelsen af denne lovgivning, er egnet til at sikre opnåelsen af de forfulgte mål og er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, for så vidt som denne foranstaltning er nødvendig for at sikre denne lovgivnings effektive virkning, der ikke udgør en yderligere restriktion i forhold til den, som følger af samme lovgivning. Det er uden betydning for afgørelsen af tvisten for den forelæggende ret, om denne gennemførelsesforanstaltning er vedtaget som følge af en indgriben fra de offentlige myndigheder med henblik på at sikre overholdelsen af den nationale lovgivning eller som følge af en anmodning fra en borger inden for rammerne af en civilretlig sag med henblik på at beskytte de rettigheder, som han har i henhold til denne lovgivning.

- 3) Artikel 49 EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som foreskriver en eksklusivordning til fordel for én eneste udbyder for afholdelse og udbud af hasardspil og forbyder enhver anden erhvervsdrivende, herunder en erhvervsdrivende, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, via internettet at udbyde tjenesteydelser, som er omfattet af denne ordning, på den første medlemsstats område.

(¹) EUT C 223 af 30.8.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. juni 2010 — Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid mod Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-484/08) (¹)

(Direktiv 93/13/EØF — forbrugeraftaler — vilkår, der definerer aftalens hovedgenstand — retlig kontrol med, at de ikke er urimelige — ikke omfattet — strengere nationale bestemmelser med henblik på at sikre forbrugeren et højere beskyttelsesniveau)

(2010/C 209/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid

Sagsøgt: Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Supremo — fortolkning af artikel 2, artikel 3, stk. 1, litra g), artikel 4, stk. 1, EF, artikel 4, stk. 2, og artikel 8 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29) — strengere nationale bestemmelser med henblik på at sikre forbrugeren et højere beskyttelsesniveau —

vurdering af kontraktvilkår, som omfatter definitionen af aftalens hovedgenstand eller overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 2, og artikel 8 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for nationale forskrifter som de i hovedsagen omhandlede, der tillader en retslig vurdering af, om kontraktvilkår er urimelige, når disse omfatter definitionen af aftalens hovedgenstand eller overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor, selv om disse vilkår er affattet klart og forståeligt.

- 2) Artikel 2 EF, artikel 3, stk. 1, litra g), EF og artikel 4, stk. 1, EF er ikke til hinder for en fortolkning af artikel 4, stk. 2, og artikel 8 i direktiv 93/13, hvorefter medlemsstaterne kan indføre nationale forskrifter med hjemmel til en retslig vurdering af, om kontraktvilkår er urimelige, når disse omfatter definitionen af aftalens hovedgenstand eller overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor, selv om disse vilkår er affattet klart og forståeligt.

(¹) EUT C 19 af 24.1.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. juni 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-487/08) (¹)

(Traktatbrud — frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF og EØS-aftalens artikel 40 — forskellig behandling — udbytte udloppet til hjemmehørende og ikke-hjemmehørende selskaber)

(2010/C 209/08)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og I. Martinez del Peral Cagigal, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 56 EF og 40 EØS — forskellig behandling af udbytte, der udloddes til indenlandske statsborgere, og udbytte, der udloddes til udenlandske statsborgere

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56, stk. 1, EF, idet det gør skattefritagelsen for udbytte, der udloddes af selskaber hjemmehørende i Spanien, betinget af en minimumsandel i det udloddende selskabs kapital, der er højere for modtagende selskaber hjemmehørende i en anden medlemsstat end for de modtagende selskaber hjemmehørende i Spanien.
- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Spanien.
- 3) Europa-Kommissionen og Kongeriget Spanien bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 19 af 24.1.2009.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. juni 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-491/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter — lokaliteter af fællesskabsbetydning — beskyttelsesordning — turistkomplekset »Is Arenas«)

(2010/C 209/09)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Recchia, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I. Bruni, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato G. Aiello)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og

planter (EFT L 206, s. 7) — lokaliteter af fællesskabsbetydning — lokaliteten »Is Arenas« — planlægning af et golfområde

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43, og nærmere bestemt vedrørende det andet klagepunkt direktivets artikel 6, stk. 2, idet den med hensyn til projektet vedrørende turist- og bygningskomplekset »Is Arenas«, der påvirker lokaliteten »Is Arenas«:
 - ikke inden den 19. juli 2006, som var fristen for opførsel af lokaliteten »Is Arenas« på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning, vedtog passende beskyttelsesforanstaltninger, som under hensyn til det bevaringsformål, der forfølges med Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, er egnede til at sikre den økologiske interesse, som den foreslåede lokalitet af fællesskabsbetydning har på nationalt plan, og idet den særligt ikke har forbudt et indgreb, der kan bringe denne lokalitets økologiske kendetegn i alvorlig fare, og
 - ikke efter den 19. juli 2006 vedtog passende foranstaltninger for at undgå forringelse af de naturtyper, som den pågældende lokalitet af fællesskabsbetydning blev udpeget for.

- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 44 af 21.2.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. juni 2010 — Internetportal und Marketing GmbH mod Richard Schlicht (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-569/08) (¹)

(Internet — topdomænet.eu — forordning (EF) nr. 874/2004 — domænenavne — trinvis registrering — specialtegn — spekulation i og misbrug af registrering — begrebet »ond tro«)

(2010/C 209/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Internetportal und Marketing GmbH

Sagsøgt: Richard Schlicht

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 21, stk. 1, litra a) og b), samt artikel 21, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004 af 28. april 2004 om generelle retningslinjer for implementeringen af topdomænet.eu og dets funktioner samt principperne for registrering (EUT L 162, s. 40) — spekulation i og misbrug af registreringer — begreberne »rettigheder til eller retmæssige interesser i« og »ond tro« — domæneregistrering foretaget af indehaveren af et nationalt varemærke, som alene er blevet erhvervet med det formål i den første delperiode af den trinvis registrering at kunne foretage denne registrering — domæne, som adskiller sig væsentligt fra det for registreringen tilgængelige varemærke, fordi specialtegnet »&« er udgået — varemærket »&R&E&I&F&E&N&«

Konklusion

- 1) Artikel 21, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004 af 28. april 2004 om generelle retningslinjer for implementeringen af topdomænet.eu og dets funktioner samt principperne for registrering skal fortolkes således, at ond tro kan godtgøres ved andre faktiske omstændigheder end dem, der er omhandlet i denne bestemmelses litra a)-e).
- 2) For at vurdere, om der foreligger en adfærd i ond tro som omhandlet i artikel 21, stk. 1, litra b), i forordning nr. 874/2004, sammenholdt med samme artikels stk. 3, er den nationale retsinstans forpligtet til at tage hensyn til alle de relevante faktorer, der kendetegner den konkrete sag, og navnlig de betingelser, hvorunder varemærket blev registreret, og hvorunder topdomænenavnet.eu blev registreret.

Hvad angår betingelserne, hvorunder varemærket er blevet registreret, skal den nationale retsinstans navnlig tage hensyn til:

- at indehaveren ikke havde til hensigt at anvende varemærket på det marked, hvor det blev søgt beskyttet
- varemærkets udseende
- den omstændighed, at der er registreret et stort antal andre varemærker, som svarer til generiske betegnelser, og
- den omstændighed, at varemærket er blevet registreret kort forinden, at den trinvis registrering af topdomænenavne.eu begyndte.

Hvad angår betingelserne, hvorunder topdomænenavnet.eu er blevet registreret, skal den nationale retsinstans navnlig tage hensyn til:

- misbrug af specialtegn eller skilletegn som omhandlet i artikel 11 i forordning nr. 874/2004 i forhold til anvendelsen af transskriptionsreglerne i denne artikel
- registrering i den første delperiode af den trinvis registrering som fastsat i denne forordning på grundlag af et varemærke, som er erhvervet under sådanne betingelser som de i hovedsagen omhandlede, og
- den omstændighed, at der er indgivet et stort antal ansøgninger om registrering af domænenavne, som svarer til generiske betegnelser.

(¹) EUT C 69 af 21.3.2009

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. juni 2010 — Coty Prestige Lancaster Group GmbH mod Simex Trading AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Nürnberg — Tyskland)

(Sag C-127/09) (¹)

(Varemærkeret — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 13, stk. 1 — direktiv 89/104/EØF — artikel 7, stk. 1 — konsumtion af varemærkeindehaverens rettigheder — begrebet »vare, som er markedsført« — indehaverens samtykke — parfume-flakoner, såkaldte »testere«, der af en varemærkeindehaver stilles til rådighed for en autoriseret forretning, der er en del af et selektivt distributionssystem)

(2010/C 209/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Nürnberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Coty Prestige Lancaster Group GmbH

Sagsøgt: Simex Trading AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Nürnberg — fortolkning af artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1) og artikel 7 i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1) — konsumtion af de rettigheder, der er knyttet til varemærket — fortolkning af begrebet »markedsført« — parfumeprøver, på hvis emballage det er angivet, at produktet er bestemt til reklamebrug og ikke til salg, og som indtil videre stilles til rådighed for de distributører, hvormed der er indgået kontrakt, uden at ejendomsretten til prøverne overdrages

Konklusion

Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede skal artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker og artikel 7, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104 af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, som ændret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, fortolkes således, at konsumtion af de rettigheder, som et varemærke giver, kun sker, såfremt det efter en bedømmelse, som det påhviler den forelæggende ret at foretage, kan konkluderes at varemærkeindehaveren har givet et udtrykkeligt eller stiltiende samtykke til markedsføring inden for henholdsvis Det Europæiske Fællesskab eller EØS af de varer, i relation til hvilke en sådan konsumtion gøres gældende.

Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor der sker udlevering af »parfumetestere« til mellemænd, som varemærkeindehaveren har indgået bindende kontrakter med, således at disses kunder har mulighed for at prøve varens indhold, uden at der sker overdragelse af ejendomsretten og under forbud mod salg, hvor varemærkeindehaveren til enhver tid kan tilbagekalde varen, og hvor varens præsentation adskiller sig tydeligt fra præsentationen af de parfume flaskoner, som varemærkeindehaveren sædvanligvis stiller til rådighed for de pågældende mellemænd, udelukker den omstændighed, at disse testere er parfume flaskoner, som er påført angivelserne »demonstration« og »ikke til salg«, i mangel af oplysninger, som bevisligt peger i en anden retning, hvilken vurdering det påhviler den forelæggende ret at foretage, den konklusion, at varemærkeindehaveren anses for at have givet stiltiende samtykke til varens markedsføring.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. juni 2010 — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA mod Presidenza del Consiglio dei Ministri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Genova — Italien)

(Sag C-140/09) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtte til en søtransportvirksomhed, der har påtaget sig public service-forpligtelser — national lov, hvorefter der kan ydes acontobetaling, inden godkendelsen af en kontrakt)

(2010/C 209/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Genova

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

Sagsøgt: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Genova — statsstøtte — forenelighed med artikel 86 EF-88 EF af en national lov, hvorefter der kan ydes støtte til søtransportvirksomheder, der er tildelt gennemførelse af offentlige tjenesteydelseskontakter, når der ikke foreligger aftaler mellem virksomhederne og det offentlige, og når der ikke er fastsat præcise kriterier for at undgå påvirkning af konkurrencen

Konklusion

EU-retten skal fortolkes således, at tilskud, der udbetales under de omstændigheder, som kendetegner tvisten i hovedsagen, i henhold til en national lovgivning, hvorefter der kan udbetales acontobetaling inden godkendelsen af en kontrakt, udgør statsstøtte, hvis disse tilskud kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrere eller truer med at fordrere konkurrencevilkårene, hvilket det påhviler den forelæggende ret at undersøge.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 20.6.2009.

⁽¹⁾ EUT C 153 af 4.7.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. juni 2010 — État belge mod Nathalie De Fruytier (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation (Belgien))

(Sag C-237/09) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra d) — fritagelser til fordel for virksomhed af almen interesse — levering af organer, blod og mælk fra mennesker — virksomhed i form af transport af organer og prøver fra mennesker, der udøves som selvstændig til fordel for hospitaler og laboratorier — begreberne »levering af goder« og »tjenesteydelse« — sondringskriterier)

(2010/C 209/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État belge

Sagsøgt: Nathalie De Fruytier

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation — fortolkning af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fritagelser til fordel for visse former for virksomhed af almen interesse — levering af organer, blod og mælk fra mennesker — muligheden for at sidestille en transport af organer og prøver fra mennesker, der udøves som selvstændig for hospitaler og laboratorier, med en levering

Konklusion

Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra d), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som momsfritagelse »levering af organer, blod og mælk fra mennesker« for merværdiafgift, skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på virksomhed bestående i transport af organer og prøver fra mennesker, som udøves selvstændigt på vegne af hospitaler og laboratorier.

⁽¹⁾ EUT C 220 af 12.9.2009.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. juni 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-378/09) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 85/337/EØF — artikel 10a, stk. 1-3 — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — national lovgivning, der begrænser adgangen til at klage over beslutninger på miljøområdet — manglende gennemførelse af nævnte bestemmelse inden for den fastsatte frist)

(2010/C 209/14)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Šimerdová og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek og J. Jirkalová, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 10a, stk. 1-3, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 75, s. 40), som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF (EFT L 73, s. 5) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF (EUT L 156, s. 17) — national lovgivning, der begrænser offentlighedens deltagelse i beslutningstagning på miljøområdet

Konklusion

- 1) Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivets artikel 10a, stk. 1-3.
- 2) Den Tjekkiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 19.12.2009.

Appel iværksat den 18. januar 2010 af Paul Inge Hansen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den 17. november 2009 i sag T-295/09, Paul Inge Hansen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-26/10 P)

(2010/C 209/15)

Processprog: svensk

Parter

Appellant: Paul Inge Hansen (ved advokat P. Löfqvist og Juris doktor C. von Quitzow)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 6. maj 2010 har Domstolen (Syvende Afdeling) afvist appellen.

Sag anlagt den 13. april 2010 — Europa-Kommissionen Republikken Polen

(Sag C-185/10)

(2010/C 209/16)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Simerdova og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler⁽¹⁾, ved at vedtage og opretholde artikel 4 i ustawa Prawo farmaceutyczne (lov om lægemidler) af 6. september 2001 i den ved lov af 30. marts 2007 (Dz. U. nr. 75, pos. 492) ændrede affattelse, for så vidt denne artikel uden krav om meddelelse af autorisation tillader markedsføring i Republikken Polen af lægemidler indført fra udlandet, som har de samme virksomme stoffer, den samme dosering og den

samme form som lægemidler, der er blevet tildelt autorisation i Polen, når prisen på de førstnævnte er konkurrencedygtig med prisen på sidstnævnte.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Polens vedtagelse og anvendelse af artikel 4, stk. 1, og stk. 3, litra a), i ustawa Prawo farmaceutyczne (lov om lægemidler) tillader markedsføring af lægemidler i Polen, uden at disses markedsføring i denne stat er blevet autoriseret af de ansvarlige nationale myndigheder, hvilket strider mod artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83.

Den polske bestemmelse er ikke omfattet af artikel 5, stk. 1, og 126, litra a), i direktiv 2001/83, som med hensyn til det i almindelighed gældende krav om national autorisation for lægemidler indeholder en undtagelse til direktivets artikel 6, stk. 1.

Først og fremmest bygger artikel 4, stk. 3, litra a), i ustawa Prawo farmaceutyczne — hvorefter tilladelsen af de fra udlandet indførte lægemidler er betinget af, at deres pris er konkurrencedygtig i forhold til de lægemidler, der allerede er tilladt på det indenlandske marked — alene på et økonomisk kriterium. Et sådant kriterium kan imidlertid ikke begrunde en undtagelse fra artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83. Ydermere angår den polske bestemmelse lægemidler med de samme virksomme stoffer, den samme form og den samme dosering som lægemidler, der allerede er tilladt på det indenlandske marked, således at det ikke er muligt at anse dem som utilgængelige på det indenlandske marked, hvilket ville have været en omstændighed, der kunne have begrundet en målrettet indførsel i henhold til direktivets artikel 5, stk. 1.

⁽¹⁾ EFT L 311, s. 67.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 19. april 2010 — KMB Europe BV mod Hauptzollamt Duisburg

(Sag C-193/10)

(2010/C 209/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KMB Europe BV

Sagsøgt: Hauptzollamt Duisburg

Præjudicielt spørgsmål

Skal pos. 8521 i den kombinerede nomenklatur som affattet i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) Nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006⁽²⁾, fortolkes således, at apparater som den nedenfor nævnte MP3/Media-Player ikke skal tariferes i denne position, fordi der skal tages udgangspunkt i hovedfunktionen som lydengiver, eller fordi apparatets evne til at gengive billeder og film gennem en lille skærm med lav opløsning og lav billedfrekvens er begrænset?

⁽¹⁾ EFT L 256, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17.10.2006 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, EUT L 301, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 26. april 2010 — Ze Fu Fleischhandel GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sag C-201/10)

(2010/C 209/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ze Fu Fleischhandel GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en analog anvendelse af forældelsesreglen i den til og med 2001 gældende affattelse af § 195 BGB på krav om

tilbagebetaling af eksportrestitution, der er blevet ydet med urette, i strid med det fællesskabsretlige retssikkerhedsprincip?

- 2) Er anvendelse af den 30-årige forældelsesfrist i § 195 BGB ved tilbagesøgning af eksportrestitution, der er blevet ydet med urette, i strid med det fællesskabsretlige proportionalitetsprincip?

- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende: Er anvendelsen af en længere national forældelsesfrist som omhandlet i artikel 3, stk. 3, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995⁽¹⁾, der fastsættes i den konkrete sag som led i domstolens retsskabende virksomhed på grundlag af en formodet ekstraordinær kompetence, i strid med det fællesskabsretlige retssikkerhedsprincip?

⁽¹⁾ EFT L 312, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 26. april 2010 — Vion Trading GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sag C-202/10)

(2010/C 209/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vion Trading GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en analog anvendelse af forældelsesreglen i den til og med 2001 gældende affattelse af § 195 BGB på krav om tilbagebetaling af eksportrestitution, der er blevet ydet med urette, i strid med det fællesskabsretlige retssikkerhedsprincip?

2) Er anvendelse af den 30-årige forældelsesfrist i § 195 BGB ved tilbagesøgning af eksportrestitution, der er blevet ydet med urette, i strid med det fællesskabsretlige proportionalitetsprincip?

3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende: Er anvendelsen af en længere national forældelsesfrist som omhandlet i artikel 3, stk. 3, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 ⁽¹⁾, der fastsættes i den konkrete sag som led i domstolenes retsskabende virksomhed på grundlag af en formodet ekstraordinær kompetence, i strid med det fællesskabsretlige retssikkerhedsprincip?

⁽¹⁾ EFT L 312, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Polen) den 3. maj 2010 — Logstor ROR Polska Sp. z o.o. mod Dyrektorowi Izby Skarbowej w Katowicach

(Sag C-212/10)

(2010/C 209/20)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Logstor ROR Polska Sp. z o.o.

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Præjudicielt spørgsmål

Tillader artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter ⁽¹⁾, som ændret ved artikel 1, nr. 1), i direktiv 85/303/EØF ⁽²⁾ af 10. juni 1985, en medlemsstat at genindføre en kapitaltilførselsafgift den 1. januar 2007, som pålægges kapitalselskabers låneoptagelse, når långiver har

ret til en andel af selskabets overskud, hvis medlemsstaten på tidspunktet for tiltrædelsen, den 1. maj 2004, havde givet afkald på denne afgift?

⁽¹⁾ EFT 1969 II, s. 405.

⁽²⁾ Rådets direktiv 85/303/EØF af 10.6.1985 om ændring af direktiv 69/335/EØF om kapitaltilførselsafgifter (EFT L 156, s. 23).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber), Det Forenede Kongerige den 4. maj 2010 — Pacific World Limited og FDD International Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-215/10)

(2010/C 209/21)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pacific World Limited og FDD International Limited

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

1) Er Kommissionens forordning (EF) nr. 1417/2007 af 28. november 2007 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur ⁽¹⁾ gyldig, for så vidt som den tariferer falske negle og dermed falske neglesæt under position 3926 90 97, således som beskrevet i bilaget I til denne forordning?

2) Hvis svaret på spørgsmål 1 er benægtende, skal den kombinerede nomenklatur da fortolkes således, at de omtvistede falske neglesæt ifølge denne skal tariferes som »Tilberedte produkter til skønhedspleje eller sminkning og præparater til hudpleje (undtagen lægemidler), herunder præparater til

solbeskyttelse og solbruning; manicure- og pedicurepræparater« i position 3304 30 00 eller som »Andre skære- og klipperedskaber (fx hårklypere, flækkeknive, huggeknive, hakkeknive og papirknive); redskaber til manicure eller pedicure (herunder neglefile), også i sæt« under position 8214 20 00?

over 10 000 PE (personækvivalent) — som det er tilfældet for byområderne Funchal og Câmara de Lobos med spildevandsudledninger til de kystnære vandområder ved øen Madeira — uden at have gennemført omfattende undersøgelser, hvoraf det fremgår, at de respektive spildevandsudledninger ikke vil påvirke miljøet negativt

(¹) EUT L 316, s. 4.

Sag anlagt den 6. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-220/10)

(2010/C 209/22)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Guerra e Andrade og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Portugisiske Republik

— har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til bilag II til direktiv 91/271/EØF (¹), sammenholdt med direktivets artikel 6, stk. 1, idet den har kortlagt alle de kystnære vandområder ved øen Madeira og alle de kystnære vandområder ved øen Porto Santo som *mindre følsomme områder* uden at anvende de kriterier, som er fastsat i nævnte bilag II, og navnlig uden at have gennemført omfattende undersøgelser, hvoraf det fremgår, at de respektive spildevandsudledninger ikke vil påvirke miljøet negativt

— har tilsidesat artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/271/EØF, idet den foretager en mindre vidtgående rensning end foreskrevet i direktivets artikel 4 af byspildevand fra byområder med

— har tilsidesat artikel 3 og 5 i direktiv 91/271/EØF, idet den ikke har sikret, at byområdet Albufeira/Armação de Pêra er forsynet med kloaknet til opsamling af byspildevand i overensstemmelse med artikel 3, og ikke har sikret, at dette spildevand i overensstemmelse med direktivets artikel 5 renses mere vidtgående end foreskrevet i artikel 4

— har tilsidesat artikel 5 i direktiv 91/271/EØF, idet den ikke i overensstemmelse med direktivets artikel 5 har sikret, at byspildevandet fra byområdet Beja renses mere vidtgående end foreskrevet i artikel 4

— har tilsidesat artikel 5 i direktiv 91/271/EØF, idet den ikke i overensstemmelse med direktivets artikel 5 har sikret, at byspildevandet fra byområdet Chaves renses mere vidtgående end foreskrevet i artikel 4

— har tilsidesat artikel 3 og 5 i direktiv 91/271/EØF, idet den ikke har sikret, at fem byområder beliggende ved Tejo-flodmundingen — dvs. Barreiro/Moita, Fernão Ferro, Montijo, Quinta do Conde og Seixal — er forsynet med kloaknet til opsamling af byspildevand i overensstemmelse med artikel 3, og idet den for så vidt angår seks byområder, som udleder deres spildevand til Tejo-flodmundingens venstre bred — dvs. Barreiro/Moita, Corroios/Quinta da Bomba, Fernão Ferro, Montijo, Quinta do Conde og Seixal — ikke har sikret i overensstemmelse med direktivets artikel 5, at dette spildevand renses mere vidtgående end foreskrevet i artikel 4

— har tilsidesat artikel 5 i direktiv 91/271/EØF, idet den ikke i overensstemmelse med direktivets artikel 5 har sikret, at byspildevandet fra byområdet Elvas renses mere vidtgående end foreskrevet i artikel 4

— har tilsidesat artikel 5 i direktiv 91/271/EØF, idet den ikke i overensstemmelse med direktivets artikel 5 har sikret, at byspildevandet fra byområdet Tavira renses mere vidtgående end foreskrevet i artikel 4

— har tilsidesat artikel 3 og 5 i direktiv 91/271/EØF, idet den ikke har sikret, at byområdet Viseu er forsynet med kloaknet til opsamling af byspildevand i overensstemmelse med artikel 3, og ikke har sikret, at dette spildevand i overensstemmelse med direktivets artikel 5 renses mere vidtgående end foreskrevet i artikel 4.

— Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Der er flere byområder, som ikke opfylder direktivets bestemmelser. Seks af disse byområder opfylder ikke kravene i artikel 3, og tolv byområder opfylder ikke kravene i artikel 5.

Visse af de omhandlede byområder gennemfører ingen form for rensning af deres byspildevand.

I henhold til direktivet kræves der en mere vidtgående rensning af byspildevand, som udledes til følsomme områder, end af spildevand, som udledes til andre områder.

I overensstemmelse med del B i bilag II kan et hav eller havområde kortlægges som mindre følsomt område, hvis udledningen af spildevand ikke påvirker miljøet negativt på grund af områdets morfologi, hydrologi eller særlige hydrauliske forhold.

Direktivets artikel 6, stk. 2, fastsætter betingelserne for, at byspildevand, der udledes til mindre følsomme områder, kan renses mindre vidtgående. Bestemmelsen fastsætter bl.a., at byspildevand fra byområder med mellem 10 000 og 150 000 PE, der udledes til kystnære vandområder, kun kan renses mindre vidtgående, såfremt det af omfattende undersøgelser fremgår, at udledningerne ikke vil påvirke miljøet negativt, og forudsat at Kommissionen meddeles alle relevante oplysninger om disse undersøgelser.

(¹) Rådets direktiv 91/271/EØF af 21.5.1991 om rensning af byspildevand, EFT L 135, s. 40.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Amtsgericht Köln (Tyskland) den 10. maj 2010 —
Hannelore Adams mod Germanwings GmbH**

(Sag C-226/10)

(2010/C 209/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hannelore Adams

Sagsøgt: Germanwings GmbH

Præjudicielle spørgsmål

Finder artikel 4, stk. 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (¹) anvendelse for en passager med bekræftet reservation til en ud- og hjemrejse, der ikke møder op til boarding i forbindelse med hjemrejsen på grund af følgende omstændigheder:

— Det transporterende luftfartsselskab nægtede passageren, der rettidigt var mødt op til boarding i forbindelse med udrejsen, mod vedkommendes vilje at foretage boarding og varslede, at også boarding på hjemrejsen ville blive nægtet.

— Boarding blev nægtet på grund af det transporterende luftfartsselskabs fejlagtige antagelse om, at det på grund af en pengetilbageførsel var berettiget til et administrationsgebyr, som passageren endnu ikke havde betalt?

(¹) EUT L 46, s. 1.

Sag anlagt den 7. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland

(Sag C-227/10)

(2010/C 209/24)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Oliver og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede, bistået af vandeadvokaat A. Salumets)

Sagsøgt: Republikken Estland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Estland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF ⁽¹⁾ af 27. juni 2001 (om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet), idet den ikke forskriftsmæssigt har vedtaget de retsfor- skrifter, der er nødvendige for at gennemføre direktivets artikel 2, litra a), og artikel 6, stk. 1 og 3, i national ret.
- Republikken Estland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ufuldstændig gennemførelse af artikel 2, litra a), første led

Kommissionen er af den opfattelse, at den definition, der er fastsat i § 31 i den estiske lov om vurdering af indvirkninger på miljøet og om miljøforvaltning (Keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimise seaduse, KeHJS), selv om den for så vidt angår artikel 2, litra a), andet led, ud fra en umiddelbar betragtning er videre end den, der er fastsat i direktivet, alligevel for så vidt angår bestemmelsens første led er mere snæver end denne, fordi den undtager planer og programmer (med deres mulige indvirkninger på miljøet), som en myndighed opstiller, men som ikke udstedes i form af en retsakt. Efter national estisk ret er det således muligt, at planer og programmer, der burde have været udstedt på grundlag af lovregler eller administrative forskrifter (selv om den estiske lov ikke indeholder denne betingelse, der er fastsat i direktivet), ikke underkastes en vurdering af deres indvirkning på miljøet.

Mangelfuld gennemførelse af direktivets artikel 6, stk. 1

Kommissionen finder, at det i § 37, stk. 2, nr. 3), fastsatte krav om at offentliggøre enten udkastet til planen eller programmet eller kun rammedataene ikke er i overensstemmelse med direk-

tivet. Generelt er rammedataene alt for løseligt beskrevet for det strategiske planlægningsdokument og gør det ikke muligt at konstatere og vurdere alle indvirkninger på miljøet og menneskers sundhed.

Ufuldstændig gennemførelse af direktivets artikel 6, stk. 3

I direktivets artikel 6, stk. 3, er der fastsat en klar forpligtelse til at udpege de myndigheder, der kan blive berørt af indvirkningen på miljøet af planers eller programmers gennemførelse. Der henvises ligeledes til denne bestemmelse i direktivets artikel 3, stk. 6, artikel 5, stk. 4, og artikel 6, stk. 1 og 2. I KeHJS's § 36, stk. 3, og § 35, stk. 4, angives de myndigheder, der skal høres (socialministeriet, kulturministeriet, miljøministeriet, miljøstyrelsen, eller et organ under det lokale selvstyre), efter den estiske lov er det imidlertid ikke et krav, at andre myndigheder skal høres. Dette indebærer imidlertid, at der ikke gælder noget almindeligt krav om at høre alle myndigheder, *som på grund af deres specifikke miljøansvar kan blive berørt af indvirkningen på miljøet af planers eller programmers gennemførelse*. Efter de pågældende bestemmelser i KeHJS er det desuden uklart, hvilke yderligere myndigheder, der skal høres ud over de nævnte. Efter Kommissionens opfattelse er den estiske lov uklar, og valgfriheden ved udpegningen af myndighederne efter direktivets artikel 6, stk. 3, er for stor. Det er muligt, at andre myndigheder kan være berørt af de indvirkninger på miljøet, der forårsages af gennemførelsen af planen eller programmet. Også i tilfælde, hvor den estiske lov bestemmer, at andre myndigheder i givet fald kan høres, er der fortsat mulighed for, at de ikke høres, når de kan være berørt af de indvirkninger på miljøet, der forårsages af gennemførelsen af planen eller programmet, fordi der i dette tilfælde ikke gælder nogen høringsforpligtelse.

⁽¹⁾ EFT L 197, s. 30.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 10. maj 2010 — Union of European Football Associations (UEFA) og British Sky Broadcasting Ltd mod Euroview Sport Ltd

(Sag C-228/10)

(2010/C 209/25)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Union of European Football Associations (UEFA) og British Sky Broadcasting Ltd

Sagsøgt: Euroview Sport Ltd

Præjudicielle spørgsmål**1) Ulovlig anordning**

- a) Hvis en adgangsstyringsanordning er fremstillet af eller med samtykke fra en tjenesteudbyder og sælges underlagt en begrænset tilladelse til at bruge enheden til kun under særlige omstændigheder at få adgang til den beskyttede tjeneste, bliver denne enhed da en »ulovlig anordning« som omhandlet i artikel 2, litra e), i direktiv 98/84/EF ⁽¹⁾, hvis den bruges til at give adgang til denne beskyttede tjeneste på et sted, på en måde eller af en person, der ikke er omfattet af tjenesteudbyderens tilladelse?
- b) Hvad betyder »udformet eller tilpasset« i henhold til direktivets artikel 2, litra e)?

2) Søgsmålsgrund

Når en første tjenesteudbyder overfører programindhold i kodet form til en anden tjenesteudbyder, som udsender dette indhold på grundlag af adgangsstyring, hvilke faktorer skal da tages i betragtning ved afgørelsen af, om den første udbyder af en beskyttet tjenestes interesser berøres som omhandlet i artikel 5 i direktiv 98/84/EF?

Især:

Når en første virksomhed overfører programindhold (bestående af visuelle billeder, omgivende lyd og kommentarer på engelsk) i kodet form til en anden virksomhed, der til offentligheden udsender programindholdet (til hvilket den har tilføjet sit logo og lejlighedsvis et yderligere lydspor med kommentarer):

- a) Udgør den første virksomheds overførsel en beskyttet tjeneste i form af »tv-spredning« som omhandlet i artikel 2, litra a), i direktiv 98/84/EF og [som defineret under »tv-radiospredning« i] artikel 1, litra a), i direktiv 89/552/EØF ⁽²⁾?
- b) Er det nødvendigt, at den første virksomhed er et »tv-spredningsforetagende« som omhandlet i artikel 1, litra b), i direktiv 89/552/EØF for at blive betragtet som udbyder af en beskyttet tjeneste bestående i tv-spredning som omhandlet i artikel 2, litra a), første led, i direktiv 98/84/EF?

c) Skal artikel 5 i direktiv 98/84/EF fortolkes således, at der ved denne bestemmelse tillægges den første virksomhed en adgang til at anlægge civil søgsmål i forbindelse med ulovlige anordninger, der giver adgang til det program, som udsendes af den anden virksomhed, enten:

i) fordi sådanne anordninger skal betragtes, som om de via det udsendte signal giver adgang til den første virksomheds egen tjeneste, eller

ii) fordi den første virksomhed er udbyder af en beskyttet tjeneste, hvis interesser berøres af en ulovlig handling (fordi sådanne anordninger giver uautoriseret adgang til beskyttede tjenester, som leveres af den anden virksomhed)?

d) Påvirkes svaret på (c) af, om den første og anden tjenesteudbyder bruger forskellige afkodningssystemer og adgangsstyringssystemer?

3) Artikel 6 i direktiv 2001/29/EF ⁽³⁾ — tekniske foranstaltninger

Under omstændigheder, hvor:

i) ophavsretligt beskyttede værker indgår i en satellitudsendelse

ii) udsendelsen sendes i krypteret form

iii) kun med adgang for satellitudsendelsesforetagendets abonnenter

iv) abonnenterne får udleveret et dekoderkort, der giver dem adgang til udsendelsen:

a) Udgør kryptering da »tekniske foranstaltninger« som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i direktiv 2001/29/EF? I bekræftende fald, er den tekniske foranstaltning »effektiv« som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i direktiv 2001/29/EF?

b) Udgør anvendelse af et dekoderkort, der er udstedt af den organisation, som foretager satellitudsendelsen, til en kunde i henhold til en abonnementsaftale i en første medlemsstat med henblik på at få adgang i en anden medlemsstat til udsendelsen og de ophavsretligt beskyttede værker, som indgår i udsendelsen, »omgåelse« af disse tekniske foranstaltninger under omstændigheder, hvor spredningsforetagendet ikke har givet samtykke til denne anvendelse af dekoderkortet?

c) Skal en handlende, som importerer dekoderkort til den anden medlemsstat og reklamerer med henblik på salg og anvendelse af disse i denne stat, anses for at importere eller gøre reklame for anordninger, eller levere tjenesteydelser, som

i) er genstand for salgsfremme, reklame eller markedsføring med henblik på omgæelse som omhandlet i direktivets artikel 6, stk. 2, litra a)?

ii) kun i begrænset omfang har andet kommercielt formål eller anden kommerciel anvendelse end omgæelse som omhandlet i direktivets artikel 6, stk. 2, litra b)?

iii) primært er udviklet, produceret, tilpasset eller ydet med henblik på at muliggøre eller befordre omgæelse som omhandlet i direktivets artikel 6, stk. 2, litra c)?

d) Er de ovennævnte omstændigheder udelukket fra anvendelsesområdet for artikel 6 i direktiv 2001/29/EF med den begrundelse, at de er mere specifikt omfattet af direktiv 98/84/EF?

4) Retten til reproduktion

Når fortløbende fragmenter af en film, en tv-/radioudsendelse, et litterært værk, et musikalsk værk eller en lydoptagelse (i dette tilfælde digitale billed- og lydrammer) er skabt (i) i en dekoders hukommelse eller, (ii) for så vidt angår en film, en tv-/radioudsendelse og et litterært værk, på en tv-skærm, og hele værket gengives, hvis de fortløbende fragmenter betragtes under et, men der på et givent tidspunkt kun forefindes et begrænset antal fragmenter:

a) Skal spørgsmålet om, hvorvidt disse værker er blevet gengivet helt eller delvis, afgøres i henhold til bestemmelsen i den nationale ophavsretslovgivning i forbindelse med, hvad der udgør en ulovlig reproduktion af et ophavsretligt beskyttet værk, eller er dette et spørgsmål om fortolkning af artikel 2 i direktiv 2001/29/EF?

b) Hvis det er et spørgsmål om fortolkning af artikel 2 i direktiv 2001/29/EF, bør den nationale ret da tage alle fragmenter af hvert værk i betragtning under et, eller kun det begrænsede antal fragmenter, der forekommer på et givent tidspunkt? Hvis sidstnævnte er tilfældet, hvilken prøvelse skal den nationale ret da foretage vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en væsentlig del af værkerne er blevet reproduceret som omhandlet i denne artikel?

c) Udstrækkes retten til reproduktion i artikel 2 i direktiv 2001/29/EF til at omfatte skabelsen af flygtige billeder på en tv-skærm?

5) Selvstændig økonomisk værdi

a) Skal flygtige eksemplarer af et værk, der er skabt i en dekoderboks til satellit-tv eller på en tv-skærm, der er forbundet med dekoderboksen, og hvis eneste formål er at muliggøre brug af et værk, der ikke på anden måde er begrænset ved lov, antages at have »selvstændig økonomisk værdi« som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF som følge af den omstændighed, at disse eksemplarer udgør det eneste grundlag, hvorpå rettighedshaveren kan opnå vederlag for udnyttelse af sine rettigheder?

b) Påvirkes svaret på spørgsmål nr. 5(a) af, (i) om flygtige eksemplarer har nogen iboende værdi, eller (ii) om flygtige eksemplarer omfatter en lille del af en samling af værker og/eller andre frembringelser, som ellers kan benyttes uden krænkelse af ophavsretten, eller (iii) om rettighedshaverens eksklusive licenstagere i en anden medlemsstat allerede har modtaget betaling for brug af arbejdet i den pågældende medlemsstat?

6) Trådbunden eller trådløs overføring af værker til almenheden

a) Overføres et ophavsretligt beskyttet værk trådbundet eller trådløst til offentligheden som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2001/29/EF, når en satellitudsendelse modtages i forretningslokaler, for eksempel en bar, og meddeles eller vises i disse lokaler ved hjælp af en enkelt fjernsynsskærm og højttalere til dele af almenheden?

b) Påvirkes svaret på spørgsmål nr. 6(a), hvis:

i) de dele af almenheden, der er til stede, udgør en ny almenhed, der ikke indgik i tv-spredningsforetagendets overvejelser (i dette tilfælde, fordi et indenlandsk dekoderkort til brug i en medlemsstat bruges i forhold til et kommercielt publikum i en anden medlemsstat)?

ii) de nævnte dele af almenheden ikke udgør et betalende publikum i henhold til national lovgivning?

- c) Hvis svaret på nogen del af (b) er bekræftende, hvilke faktorer bør da tages i betragtning ved afgørelsen af, om der foreligger en overføring af værket, der hidrører fra et sted, hvor dele af almenheden ikke er til stede?

Har det betydning, at udsendelsen afkodes ved hjælp af et satellitdekoderkort, som er udstedt af udbyderen af en satellitudsendelsestjeneste i en anden medlemsstat på betingelse af, at satellitdekoderkortet kun er godkendt til brug i denne anden medlemsstat?

7) Optagelsesrettigheder

Når fortløbende fragmenter af en udsendelse (i dette tilfælde digitale billed- og lydrammer) er skabt (i) i en dekoders hukommelse eller (ii) på en tv-skærm, og en længere del af udsendelsen gengives, hvis de fortløbende fragmenter betragtes under et, men der på et givent tidspunkt kun forefindes et begrænset antal fragmenter:

- a) Skal spørgsmålet om, hvorvidt disse fortløbende fragmenter udgør en optagelse af udsendelsen, afgøres i henhold til bestemmelsen i den nationale ophavsretslovgivning i forbindelse med, hvad der udgør en ulovlig reproduktion af et ophavsretligt beskyttet værk, eller er dette et spørgsmål om fortolkning af artikel 7 i direktiv 2006/115 ⁽⁴⁾?

- b) Hvis det er et spørgsmål om fortolkning af artikel 7 i direktiv 2006/115, kan sådanne flygtige eksemplarer da i det hele taget anses for »optagelse«, og bør den nationale ret da i givet fald tage alle fragmenter af hvert værk i betragtning under et, eller kun det begrænsede antal fragmenter, der forekommer på et givent tidspunkt? Hvis sidstnævnte er tilfældet, hvilken prøvelse skal den nationale ret da foretage vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en optagelse af udsendelsen er blevet reproduceret som omhandlet i denne artikel?

- c) Udstrækkes retten til optagelse i artikel 7 i direktiv 2006/115 til at omfatte skabelsen af flygtige billeder på en tv-skærm?

- 9) Spørgsmålet, om UEFA er et radio- eller fjernsynsforetagende som omhandlet i direktiv 93/83

Når en organisation (»den første organisation«) enten sender eller lader sende, på organisationens vegne, signaler, der overfører visuelle billeder og lydsignal direkte fra en sportsbegivenhed via et krypteret multilateralt satellitsignal til en godkendt gruppe af tv-foretagender i forskellige lande, og disse tv-foretagender derefter sender (enten via jordbaserede tv-signaler eller via satellit) direkte programmer med sportsbegivenheder, der indeholder de visuelle billeder og lydsignalet, men også logoet for deres egen tv-station og (ifølge deres egne redigeringsbeføjelser) deres eget lydspor med kommentarer og deres eget materiale under, før og efter kampen og under halvleg (»programmer i senere led«):

- a) Udgør det krypterede multilaterale signal da en »overføring til almenheden via satellit« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), og artikel 1, stk. 2, litra c), i direktiv 93/83, når almenheden ikke får rådighed over dekrypteringsmidler til signalet, men disse stilles til rådighed til dekryptering af signaler med programmerne i senere led, når disse overføres via satellit, og programmerne i senere led dekrypteres, når de sendes fra jordbaserede sendere?

- b) Introducerer den første organisation »programbærende signaler, der er beregnet for almenheden i en ubrudt sendekæde, der fører op til satellitten og ned mod jorden«, i sit multilaterale signal?

8) Forsvar i henhold til direktiv 93/83 ⁽⁵⁾

Er det foreneligt med direktiv 93/83/EØF eller med artikel 34 og 36 eller 56 TEUF, hvis det i den nationale ophavsretslovgivning er fastsat, at når flygtige eksemplarer af værker, som indgår i en udsendelse via satellit, eller af selve udsendelsen er skabt i en dekoderboks eller på en tv-skærm, indebærer dette en krænkelse af ophavsretten i henhold til lovgivningen i det land, hvor udsendelsen modtages?

- c) Idet artikel 1, stk. 2, litra a), henviser til introduktionen »under radio- og tv-selskabets kontrol og ansvar«, er den første organisation det relevante eller et relevant radio- og tv-selskab i denne henseende, eller kan signalerne alternativt anses for at blive introduceret i det multilaterale signal under de senere radio- og tv-spretningsforetagenders kontrol og ansvar?

10) Forsvar i henhold til artikel 34 og/eller 56 TEUF

- a) Hvis svaret på spørgsmål 1 er, at en adgangsstyringsanordning, der er fremstillet af eller med samtykke fra en tjenesteudbyder, bliver en »ulovlig anordning« som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i direktiv 98/84/EF, når den bruges uden for rammerne af tjenesteudbyderens godkendelse af adgang til en beskyttet tjeneste, hvad er da rettens særlige genstand henset til dens hovedfunktion, som er tillagt ved direktivet om adgangsstyring?
- b) Er artikel 34 eller 56 TEUF til hinder for håndhævelse af en bestemmelse i national ret i en første medlemsstat, der gør det ulovligt at importere eller sælge et satellitdekoderkort, som er udstedt af udbyderen af en satellitudsendelsestjeneste i en anden medlemsstat på betingelse af, at satellitdekoderkortet kun er godkendt til brug i denne anden medlemsstat?
- c) Har det betydning for besvarelsen, hvis satellitdekoderkortet kun er godkendt til privat- og hjemmebrug i denne anden medlemsstat, men anvendes til kommercielle formål i den første medlemsstat?
- d) Hvis svaret på spørgsmål 3 er, at brug af et dekoderkort under de i spørgsmålet anførte omstændigheder udgør omgåelse af en effektiv teknisk foranstaltning, er artikel 34 eller 56 TEUF da alligevel til hinder for håndhævelse af en bestemmelse i national ret, som gennemfører artikel 6 i direktiv 2001/29/EF?

11) Spørgsmålet, hvorvidt den beskyttelse, som musikalske og litterære værker nyder, kan være bredere end den, der omfatter resten af udsendelsen

- a) Er artikel 34 og 36 eller 56 TEUF til hinder for håndhævelse af en bestemmelse i national ophavsretslovgivning, der gør det ulovligt offentligt at fremføre eller spille et musikalsk værk, når dette værk er medtaget i

en beskyttet tjeneste, der er adgang til, og afspilles offentligt gennem brug af et satellitdekoderkort, når kortet er udstedt af tjenesteudbyderen i en anden medlemsstat på betingelse af, at dekoderkortet kun er godkendt til anvendelse i denne anden medlemsstat? Gør det en forskel, hvis det musikalske værk udgør en uvæsentlig del af den beskyttede tjeneste som helhed, og den offentlige fremvisning eller afspilning af de andre dele af denne tjeneste ikke hindres af national ophavsretslovgivning?

- b) Er artikel 34 og 36 eller 56 TEUF til hinder for håndhævelse af en bestemmelse i national ophavsretslovgivning, der gør det ulovligt offentligt at fremføre eller spille et litterært værk, når dette værk er medtaget i en beskyttet tjeneste, der er adgang til, og afspilles offentligt gennem brug af et satellitdekoderkort, når kortet er udstedt af tjenesteudbyderen i en anden medlemsstat på betingelse af, at dekoderkortet kun er godkendt til anvendelse i denne anden medlemsstat? Gør det en forskel, hvis det litterære værk udgør en uvæsentlig del af den beskyttede tjeneste som helhed, og den offentlige fremvisning eller afspilning af de andre dele af denne tjeneste ikke hindres af national ophavsretslovgivning?

12) Forsvar i henhold til artikel 101 TEUF

Når en udbyder af programindhold indtræder i en række eksklusive licensforhold, der hver især dækker en eller flere medlemsstaters område, hvorved tv-spredningsforetagendet alene har modtaget licens til at udsende programmets indhold inden for dette område (herunder via satellit) og en kontraktlig forpligtelse er indeholdt i hver licens, hvorefter det kræves, at tv-spredningsforetagendet forhindrer, at dets satellitdekoderkort, der muliggør modtagelse af det af licensen omfattede program, kan anvendes uden for det område, hvilken retlig prøvelse skal den nationale ret da foretage, og hvilke omstændigheder skal den tage i betragtning ved afgørelsen af, om de kontraktlige begrænsninger er i strid med forbuddet i artikel 101, stk. 1, TEUF?

Især:

- a) Skal artikel 101, stk. 1, TEUF fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse på denne forpligtelse udelukkende på grund af den omstændighed, at den anses for at have til formål at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen?

- b) Hvis det er tilfældet, skal det da også godtgøres, at den kontraktlige forpligtelse mærkbart forhindrer, begrænser eller fordrejer konkurrencen, for at den falder inden for forbuddet i artikel 101, stk. 1, TEUF?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/84/EF af 20.11.1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester (EFT L 320, s. 54).
 (2) Rådets direktiv 89/552/EØF af 3.10.1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv- radiospredningsvirksomhed (EFT L 298, s. 23).
 (3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).
 (4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12.12.2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (kodificeret udgave) (EUT L 376, s. 28).
 (5) Rådets direktiv 93/83/EØF af 27.9.1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel (EFT L 248, s. 15).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Spanien) den 11. maj 2010 — Agueda María Saenz Morales mod Consejería para la Igualdad y Bienestar Social de la Junta de Andalucía

(Sag C-230/10)

(2010/C 209/26)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agueda María Saenz Morales

Sagsøgte: Consejería para la Igualdad y Bienestar Social de la Junta de Andalucía

Præjudicielt spørgsmål

Finder direktiv 1999/70/EF (¹) anvendelse på de offentligt ansatte i forvaltningen i Junta de Andalucía (vikaransat perso-

nale), og har de offentligt ansatte i givet fald ret til treårstillæg svarende til den periode, disse ansatte har tilbagelagt som vikaransatte?

- (¹) Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

Sag anlagt den 10. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-232/10)

(2010/C 209/27)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Nijenhuis og Ł. Habiak, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (¹), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2007/44/EF udløb den 21. marts 2009.

(¹) EUT L 247, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Luxembourg) den 12. maj 2010 — David Claes mod Landsbanki Luxembourg SA, under konkurs

(Sag C-235/10)

(2010/C 209/28)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: David Claes

Sagsøgt: Landsbanki Luxembourg SA, en liquidation

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, 2 og 3 i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelserne finder anvendelse i de situationer, hvor en virksomheds drift ophører som følge af, at arbejdsgiveren erklæres konkurs, eller som følge af en retsafgørelse, der indebærer, at arbejdsgiveren (et kreditinstitut) opløses og likvideres på grund af insolvens i henhold til artikel 61, stk. 1, litra a) og b), i lov af 5. april 1993 om finanssektoren med senere ændringer, idet den nationale lovgivning for så vidt angår disse ophørsgrunde fastsætter, at ansættelseskontrakter ophører med øjeblikkelig virkning?
- 2) Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende spørges, om artikel 1, 2 og 3 i direktiv 98/59/EF skal fortolkes således, at kurator eller likvidator skal sidestilles med en arbejdsgiver, der har påtænkt at foretage kollektive afskedigelser, og som i den forbindelse er i stand til at udføre de i direktivets artikel 2 og 3 omhandlede handlinger og foretage sådanne afskedigelser (sag C-323/08, præmis 39, 40 og 41)⁽²⁾?

⁽¹⁾ EFT L 225, s. 16.

⁽²⁾ Dom af 10.12.2009, Rodríguez Mayor m.fl., endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Luxembourg) den 12. maj 2010 — Sophie Jeanjean mod Landsbanki Luxembourg SA, under konkurs

(Sag C-236/10)

(2010/C 209/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sophie Jeanjean

Sagsøgt: Landsbanki Luxembourg SA, en liquidation

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, 2 og 3 i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelserne finder anvendelse i de situationer, hvor en virksomheds drift ophører som følge af, at arbejdsgiveren erklæres konkurs, eller som følge af en retsafgørelse, der indebærer, at arbejdsgiveren (et kreditinstitut) opløses og likvideres på grund af insolvens i henhold til artikel 61, stk. 1, litra a) og b), i lov af 5. april 1993 om finanssektoren med senere ændringer, idet den nationale lovgivning for så vidt angår disse ophørsgrunde fastsætter, at ansættelseskontrakter ophører med øjeblikkelig virkning?
- 2) Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende spørges, om artikel 1, 2 og 3 i direktiv 98/59/EF skal fortolkes således, at kurator eller likvidator skal sidestilles med en arbejdsgiver, der har påtænkt at foretage kollektive afskedigelser, og som i den forbindelse er i stand til at udføre de i direktivets artikel 2 og 3 omhandlede handlinger og foretage sådanne afskedigelser (sag C-323/08, præmis 39, 40 og 41)⁽²⁾?

⁽¹⁾ EFT L 225, s. 16.

⁽²⁾ Dom af 10.12.2009, Rodríguez Mayor m.fl., endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Luxembourg) den 12. maj 2010 — Miguel Remy mod Landsbanki Luxembourg SA, under konkurs

(Sag C-237/10)

(2010/C 209/30)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Miguel Remy

Sagsøgt: Landsbanki Luxembourg SA, en liquidation

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, 2 og 3 i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser ⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelserne finder anvendelse i de situationer, hvor en virksomheds drift ophører som følge af, at arbejdsgiveren erklæres konkurs, eller som følge af en retsafgørelse, der indebærer, at arbejdsgiveren (et kreditinstitut) opløses og likvideres på grund af insolvens i henhold til artikel 61, stk. 1, litra a) og b), i lov af 5. april 1993 om finanssektoren med senere ændringer, idet den nationale lovgivning for så vidt angår disse ophørsgrunde fastsætter, at ansættelseskontrakter ophører med øjeblikkelig virkning?
- 2) Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende spørges, om artikel 1, 2 og 3 i direktiv 98/59/EF skal fortolkes således, at kurator eller likvidator skal sidestilles med en arbejdsgiver, der har påtænkt at foretage kollektive afskedigelser, og som i den forbindelse er i stand til at udføre de i direktivets artikel 2 og 3 omhandlede handlinger og foretage sådanne afskedigelser (sag C-323/08, præmis 39, 40 og 41) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ EFT L 225, s. 16.

⁽²⁾ Dom af 10.12.2009, Rodríguez Mayor m.fl., endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Luxembourg) den 12. maj 2010 — Volker Schneider mod Landsbanki Luxembourg SA, under konkurs

(Sag C-238/10)

(2010/C 209/31)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Volker Schneider

Sagsøgt: Landsbanki Luxembourg SA, en liquidation

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, 2 og 3 i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser ⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelserne finder anvendelse i de situationer, hvor en virksomheds drift ophører som følge af, at arbejdsgiveren erklæres konkurs, eller som følge af en retsafgørelse, der indebærer, at arbejdsgiveren (et kreditinstitut) opløses og likvideres på grund af insolvens i henhold til artikel 61, stk. 1, litra a) og b), i lov af 5. april 1993 om finanssektoren med senere ændringer, idet den nationale lovgivning for så vidt angår disse ophørsgrunde fastsætter, at ansættelseskontrakter ophører med øjeblikkelig virkning?
- 2) Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende spørges, om artikel 1, 2 og 3 i direktiv 98/59/EF skal fortolkes således, at kurator eller likvidator skal sidestilles med en arbejdsgiver, der har påtænkt at foretage kollektive afskedigelser, og som i den forbindelse er i stand til at udføre de i direktivets artikel 2 og 3 omhandlede handlinger og foretage sådanne afskedigelser (sag C-323/08, præmis 39, 40 og 41) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ EFT L 225, s. 16.

⁽²⁾ Dom af 10.12.2009, Rodríguez Mayor m.fl., endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Luxembourg) den 12. maj 2010 — Xuan-Mai Tran mod Landsbanki Luxembourg SA, under konkurs

(Sag C-239/10)

(2010/C 209/32)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Xuan-Mai Tran

Sagsøgt: Landsbanki Luxembourg SA, en liquidation

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, 2 og 3 i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser ⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelserne finder anvendelse i de situationer, hvor en virksomheds drift ophører som følge af, at arbejdsgiveren erklæres konkurs, eller som følge af en retsafgørelse, der indebærer, at arbejdsgiveren (et kreditinstitut) opløses og likvideres på grund af insolvens i henhold til artikel 61, stk. 1, litra a) og b), i lov af 5. april 1993 om finanssektoren med senere ændringer, idet den nationale lovgivning for så vidt angår disse ophørsgrunde fastsætter, at ansættelseskontrakter ophører med øjeblikkelig virkning?

- 2) Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende spørges, om artikel 1, 2 og 3 i direktiv 98/59/EF skal fortolkes således, at kurator eller likvidator skal sidestilles med en arbejdsgiver, der har påtænkt at foretage kollektive afskedigelser, og som i den forbindelse er i stand til at udføre de i direktivets artikel 2 og 3 omhandlede handlinger og foretage sådanne afskedigelser (sag C-323/08, præmis 39, 40 og 41) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ EFT L 225, s. 16.

⁽²⁾ Dom af 10.12.2009, Rodríguez Mayor m.fl., endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 17. maj 2010 — ENEL Produzione SpA mod Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Sag C-242/10)

(2010/C 209/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ENEL Produzione SpA.

Sagsøgt: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Præjudicielt spørgsmål

Er traktatens artikel 23, 43, 49 og 56 samt artikel 11, stk. 2 og 6, og artikel 24 i direktiv 54 af 2003 til hinder for en national lovgivning, som, uden at den er meddelt Europa-Kommissionen, varigt pålægger bestemte elektricitetsproducenter — der under nærmere omstændigheder fremstår som grundlæggende for opfyldelsen af behovet i forbindelse med efterspørgslen på lastfordelingstjenester — at fremsætte tilbud på markederne for elektricitetsbørsen efter programmer, der er fastsat forskelligt af systemoperatører, og som fjerner betalingen for disse tilbud fra producentens frie afgørelse, hvorved den bindes til parametre, der ikke på forhånd er fastsat efter gennemsigtige og ikke-diskriminerende procedurer samt efter markedsbaserede kriterier?

Sag anlagt den 18. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-243/10)

(2010/C 209/34)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Grespan og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dels artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens beslutning 2008/854/EF af 2. juli 2008 om støtteordningen »Regionallov nr. 9 af 1998 — Misbrug af støtte N 272/98« Statsstøttesag C 1/2004 (ex NN 158/2003 og CP 15/2003), [offentliggjort den 4.7.2008 med nr. K(2008) 2997 og offentliggjort i EUT L 302 den 13.11.2008, s. 9-18] dels til TEUF-traktaten, idet medlemsstaten ikke før udløbet af den fastsatte frist har vedtaget alle de nødvendige bestemmelser for at ophæve den støtteordning, der ved beslutningen blev fundet ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Det erklæres ved beslutning 2008/854, at støtteordningen, der fremgår af bestemmelserne i afgørelse nr. 33/6 af 27. juli 2000 fra regionen Sardinien regionalforsamling, sammenholdt med artikel 2 i regionallov nr. 9 af 11. marts 1998, ikke er EF-konform, fordi den tillader tildeling af støtte uden tilskyndelsesvirkning. Følgelig pålægger beslutningen tilbagesøgning af den støtte, der er tildelt i medfør af denne ordning (jf. artikel 2-4).
- 2) Det fremgår imidlertid af den omfattende brevveksling mellem de italienske myndigheder og Kommissionen efter meddelelsen af beslutning 2008/854, at de italienske myndigheder næsten to år efter vedtagelsen af denne beslutning stadig ikke har tilbagesøgt den retsstridige og EF-stridige støtte, der blev tildelt i henhold til ordningen, samt renter. Det står således klart, at de fulgte nationale procedurer ikke har kunnet sikre en »umiddelbar og effektiv« tilbagesøgning, og at Italien dermed ikke har overholdt de forpligtelser, der følger af artikel 2 og 3 i beslutning 2008/854.
- 3) Det fremgår endvidere, at de italienske myndigheder ikke har fremlagt nogle af de oplysninger, der var anmodet om, inden for fristen fastsat i artikel 4, stk. 1, i beslutning 2008/854. Det kan dermed blot fastslås, at Italien ikke har overholdt beslutningens artikel 4.

Appel iværksat den 18. maj 2010 af Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 4. marts 2010 i sag T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-247/10 P)

(2010/C 209/35)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (ved Rechtsanwalt M. Sánchez Rydelski)

De andre parter i appelsagen: Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas, Calzaturificio Elisabet Srl, Calzaturificio Iacovelli di Iacovelli Giuseppe & C. Snc, Calzaturificio Leopamy Srl, Calzaturificio Lunella Srl, Calzaturificio Mia Shoe Snc di Gattafoni Carlo & C., Calzaturificio Primitempi di Monaldi Geri, Calzaturificio R. G. di Rossi & Galiè Srl, Calz. S. G. di Seghetta Giampiero e Sergio Snc, Carim Srl, Florens Shoes SpA, Gattafoni Shoe Snc di Gattafoni Giampaolo & C., Grif Srl, Missouri Srl, New Swing Srl, Podosan Medical Shoes di Cirilli Michela, Viviane Sas

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Rettens dom af 4. marts 2010 i sag T-407/06 ophæves.
- Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 ⁽¹⁾ om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer af læderfodtøj fra Kina og Vietnam annulleres, for så vidt som den vedrører appellanten.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale appellants omkostninger i forbindelse med appelsagen og sagen for Retten (T-407/06).

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten anfører:

Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 ⁽²⁾ om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (»grundforordningen«), lovligt kunne træffe beslutning om ikke at

undersøge og træffe afgørelse vedrørende appellansens anmodning om markedsøkonomisk behandling (»SEM«) og individuel behandling (»TI«).

Retten begik en retlig fejl i forbindelse med spørgsmålet, om appellansens ret til forsvar er blevet tilsidesat i forbindelse med den fastslåede overtrædelse af artikel 20, stk. 5 i grundforordningen.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5.10.2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam. (EUT L 275, s. 1).

(²) EFT L 56, s. 1.

Sag anlagt den 19. maj 2010 — Europa-Kommissionen Den Hellske Republik

(Sag C-248/10)

(2010/C 209/36)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Karanassou-Apostolopoulou og A. Nijenhuis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Hellske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (¹), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Den Hellske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2007/44/EF i national ret udløb den 21. marts 2009.

(¹) EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1.

Appel iværksat den 18. maj 2010 af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd og Risen Footwear (HK) Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 4. marts 2010 i sag T-401/06, Brosmann Footwear (HK) Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-249/10 P)

(2010/C 209/37)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd og Risen Footwear (HK) Co. Ltd (ved avocats L. Ruessmann og A. Willems)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

Domstolen bør

— ophæve dommen afsagt af Retten den 4. marts 2010, for så vidt som Retten ikke annullerede den anfægtede forordning og pålagde appellanterne at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten,

— træffe endelig afgørelse og annullere den anfægtede forordning i sin helhed,

— pålægge Rådet at betale omkostningerne i appelsagen og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort gældende, at Retten:

Har gjort sig skyldig i urigtig retsanvendelse, idet den antog, at antidumpinggrundforordningens ⁽¹⁾ artikel 2, stk. 7, og artikel 9, stk. 5, ikke pålægger institutionerne at tage stilling til anmodninger om tildeling af status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår (»SEM-status«), og individuel behandling (»TI«) i tilfælde, hvor der anvendes stikprøvekontroller.

Har gjort sig skyldig i urigtig retsanvendelse, idet den ikke gav appellanterne medhold i, at institutionerne tilsidesatte antidumpinggrundforordningens artikel 7, stk. 7, litra c), ved ikke at tage stilling til anmodninger om SEM-status eller TI inden tre måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen.

Har gjort sig skyldig i urigtig retsanvendelse, idet den ikke gav appellanterne medhold i, at institutionerne tilsidesatte antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), ved ikke at underrette de kinesiske eksporterende producenter, som ikke var omfattet af stikprøverne, om undersøgelsen af deres anmodninger om SEM-status eller TI inden tre måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen.

Har gjort sig skyldig i urigtig retsanvendelse, idet den ikke gav appellanterne medhold i, at institutionerne ikke etablerede et samarbejde under undersøgelsen, og at erhvervsgrenen i Fællesskabet derfor ikke opfyldte det faste krav, der er foreskrevet i antidumpinggrundforordningens artikel 4, stk. 1, sammenholdt med artikel 5, stk. 4, hvilket har medført et urigtigt skøn vedrørende skaden og årsagssammenhængen i henhold til grundforordningens artikel 3.

Har gjort sig skyldig i urigtig retsanvendelse, idet den ikke gav appellanterne medhold i, at antidumpinggrundforordningens artikel 6, stk. 1, forbyder institutionerne at indhente oplysninger til stikprøven før iværksættelsen af undersøgelsen.

Subsidiært har den gjort sig skyldig i urigtig retsanvendelse, idet den ikke gav appellanterne medhold i, at institutionerne har tilsidesat antidumpinggrundforordningens artikel 6, stk. 9, ved at overskride fristen for afslutning af en antidumpingundersøgelse på 15 måneder.

Har gjort sig skyldig i urigtig retsanvendelse ved sin kvalificering af retsvirkningerne af forskellige oplysninger om analysen af skaden i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 3.

Har gjort sig skyldig i urigtig retsanvendelse, idet den ikke gav appellanterne medhold i, at institutionerne ikke overholdt pligten til omhyggeligt og upartisk at undersøge alle relevante forhold i antidumpingundersøgelsen.

Har gjort sig skyldig i urigtig retsanvendelse ved sin kvalificering af retsvirkningerne af visse oplysninger vedrørende undersøgelsesmyndighedens begrundelsespligt.

Har gjort sig skyldig i urigtig retsanvendelse, idet den fandt, at institutionernes manglende vurdering af den omhandlede indførsels følger virkninger for erhvervsgrenen i Fællesskabet er i strid med antidumpinggrundforordningens artikel 3.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, EFT L 56, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Roma (Italien) den 23. marts 2010 — straffesag mod Alessandro Sacchi

(Sag C-255/10)

(2010/C 209/38)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Roma

Part i straffesagen

Alessandro Sacchi

Præjudicielt spørgsmål

Hvordan skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes med hensyn til etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser i sektoren for indgåelse af væddemål om resultatet af sportsbegivenheder — også i betragtning af princippet om retten til en effektiv domstolsbeskyttelse — med henblik på at afgøre, om de nævnte traktatbestemmelser tillader eller er til hinder for en national lovgivning, som fastlægger en monopolordning for staten og et system med koncessioner og tilladelser, som

inden for rammerne af et bestemt antal koncessioner er karakteriseret ved følgende: a) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende; b) bestemmelser, som reelt garanterer en fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende (eksempelvis forbuddet mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre); c) mulighed for fortabelse af retten til koncessionen og inddragelse af meget høje sikkerhedsstillelser, herunder i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) den 26. maj 2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod The Rank Group PLC

(Sag C-259/10)

(2010/C 209/39)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sagsøgt: The Rank Group PLC

Præjudicielle spørgsmål

1) Er det i sig selv tilstrækkeligt, at der foreligger forskellig momsmæssig behandling af:

- i) ydelser, som er identiske, set fra forbrugers side, eller
- ii) ydelser, som tilfredsstiller de samme behov hos forbrugerne, til, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om afgiftsneutralitet, eller er det relevant at inddrage en vurdering (og i bekræftende fald, hvorledes) af

a) den lovmæssige og økonomiske sammenhæng

b) hvorvidt der består en konkurrence mellem de omhandlede identiske, eller, efter omstændighederne, sammenlignelige ydelser, og/eller

c) om den forskellige momsmæssige behandling har medført konkurrencefordrejning?

2) Er en afgiftspligtig person, hvis ydelser i henhold til national lovgivning er underlagt moms [på grundlag af medlemsstatens udøvelse af sin skønmæssige beføjelse i henhold til sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra f) ⁽¹⁾], berettiget til at kræve tilbagebetaling af moms, som er blevet betalt for disse ydelser på grundlag af en tilsidesættelse af princippet om afgiftsneutralitet i forhold til den momsmæssige behandling af andre ydelser (herefter »sammenligningsydelser«), når

a) sammenligningsydelserne i henhold til national lovgivning var momspligtige, men

b) medlemsstatens skattemyndigheder fulgte en praksis, hvorefter sammenligningsydelserne blev behandlet som moms fritagne?

3) Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende, hvilken adfærd udgør i så fald en relevant praksis, og særlig:

a) er det påkrævet, at skattemyndighederne har foretaget en klar og utvetydig tilkendegivelse om, at sammenligningsydelserne ville blive behandlet som moms fritagne

b) er det af betydning, at skattemyndighederne på det tidspunkt, de foretog en tilkendegivelse, havde en ufuldstændig eller urigtig forståelse af de omstændigheder, som var relevante for den momsmæssigt korrekte behandling af sammenligningsydelserne, og

c) er det af betydning, at moms ikke blev afregnet af de afgiftspligtige eller opkrævet af skattemyndighederne for så vidt angår sammenligningsydelserne, men at skattemyndighederne efterfølgende har søgt at inddrive denne moms, med forbehold for de almindeligt gældende nationale forældelsesfrister?

4) Hvis forskellen i den afgiftsmæssige behandling er et resultat af en fast praksis ved de nationale skattemyndigheder på grundlag af en almindeligt anerkendt fortolkning af den rette betydning af den nationale lovgivning, gør det i så fald nogen forskel i forhold til spørgsmålet, om der foreligger en tilsidesættelse af princippet om afgiftsneutralitet, om:

i) skattemyndighederne efterfølgende ændrer praksis

ii) en national ret efterfølgende fastslår, at den ændrede praksis afspejler den korrekte betydning af den nationale lovgivning,

iii) medlemsstaten i henhold til nationale og/eller EU-retlige principper, herunder princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, [common law-princippet] estoppel, retssikkerhedsprincippet og princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, og/eller forældelsesfrister er udelukket fra at indkræve moms af de ydelser, som tidligere blev anset for at være fritagne?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 26. maj 2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod The Rank Group PLC

(Sag C-260/10)

(2010/C 209/40)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sagsøgt: The Rank Group PLC

Præjudicielle spørgsmål

1) Er det, i et tilfælde, hvor en medlemsstat under udøvelsen af sin skønmæssige beføjelse i henhold til sjette momsdirektivs artikel 13, punkt B, litra f), (¹) momspålægger visse typer af maskiner, som anvendes til hasardspil (»Part III-spillemaskiner«), mens den opretholder en fritagelse for andre

sådanne maskiner (som omfattede »fixed odds betting-terminaler, »FOBT'er«), og hvor det hævdes, at medlemsstaten derved tilsidesatte princippet om afgiftsneutralitet:

i) afgørende eller ii) af betydning ved sammenligningen af Part III-spillemaskiner og FOBT'er, at

a) FOBT'er udbød aktiviteter, som udgjorde »betting« (væddemål) i henhold til national lovgivning (eller aktiviteter, som den relevante forvaltningsmyndighed ved udøvelsen af sine forvaltningsmæssige beføjelser var parat til at behandle som »væddemål« i henhold til national lovgivning), og

b) Part III-spillemaskiner udbød aktiviteter, som var underlagt en anden kategorisering i henhold til national lovgivning, nemlig som »gaming« (spil), og at spil og væddemål var underlagt forskellige lovmæssige regelsæt i henhold til denne medlemsstats lovgivning om kontrol og regulering af hasardspil? I bekræftende tilfælde, hvilke forskelle i de omhandlede lovmæssige regelsæt skal den nationale ret tage i betragtning?

2) Ved afgørelsen af, hvorvidt princippet om afgiftsneutralitet kræver, at de typer af maskiner, der henvises til i Spørgsmål 1 (FOBT'er og Part III-spillemaskiner), skal behandles ens afgiftsmæssigt: Hvilket abstraktionsniveau skal den nationale ret anlægge ved afgørelsen af om produkterne er sammenlignelige? I særdeleshed: I hvilket omfang er det relevant at tage de følgende emner i betragtning:

a) ligheder og forskelle blandt FOBT'er og Part III-spillemaskiner med hensyn til de tilladte maksimale indsatser og præmier

b) at FOBT'er kun kunne spilles på visse lokaliteter, som havde bevilling til afholdelse af væddemål, som er anderledes end — og som er underlagt lovmæssige begrænsninger, som afviger fra dem, der finder anvendelse på — lokaliteter med bevilling til spil (selvom FOBT'er og op til to Part III-spillemaskiner kunne drives ved siden af hinanden på lokaliteter med bevilling til væddemål)

c) at chancerne for at vinde præmier på FOBT'erne var direkte forbundet med offentliggjorte fastsatte odds, mens chancerne for at vinde præmier på Part III-spillemaskiner i visse tilfælde kunne ændres med en mekanisme, som sikrede et bestemt procentuelt afkast til den erhvervsdrivende og spilleren over tid

d) forskelle og ligheder i de formater, som var tilgængelige på FOBT'er og Part III-spillemaskiner

e) forskelle og ligheder mellem FOBT'er og Part III-spillemaskiner med hensyn til den interaktion, som kunne finde sted mellem spiller og maskine

f) hvorvidt de forhold, som der er henvist til ovenfor var bekendte for den almindelige spiller på disse maskiner eller blev anset for relevant eller væsentligt

g) om forskellen i momsmæssig behandling er begrundet i et eller flere af de ovennævnte forhold?

3) Under omstændigheder, hvor en medlemsstat under udøvelsen af sin skønsmæssige beføjelser i henhold til sjette momsdirektivs artikel 13, punkt B, litra i), har fritaget hasardspil fra moms, men har momspålagt en bestemt type af maskiner, der anvendes til hasardspil:

a) findes der i princippet en due diligence-baseret frifindelsesgrund, som en medlemsstat kan påberåbe sig imod en påstand om, at medlemsstaten har tilsidesat princippet om afgiftsneutralitet, og

b) hvis svaret på spørgsmål a) er »ja«, hvilke faktorer er så relevante ved afgørelsen af, om medlemsstaten er berettiget til at benytte sig af denne frifindelsesgrund?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 28. maj 2010 — Straffesag mod Gheorghe Kita

(Sag C-264/10)

(2010/C 209/41)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Part i hovedsagen

Gheorghe Kita

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, nr. 3, i Rådets rammeafgørelse nr. 2002/584/RIA af 13. juni 2002 ⁽¹⁾ fortolkes således, at hjemsendelse (overførsel) af den dømte, der tidligere er blevet udleveret på grundlag af en europæisk arrestordre med henblik på retsforfølgning, til den stat, hvor den dømte er statsborger, kan ske automatisk, også i tilfælde, hvor den pågældende ikke har givet samtykke, og det selv om samtykke er en betingelse i henhold til den europæiske konvention om overførsel af dømte?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190, s. 1).

Sag anlagt den 2. juni 2010 — Europa-Kommissionen Den Tjekkiske Republik

(Sag C-276/10)

(2010/C 209/42)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán og L. Jelínek)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og idet den under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 16. januar 2009.

⁽¹⁾ EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19.

Sag anlagt den 3. juni 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-278/10)

(2010/C 209/43)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Margelis og Iro Dimitriou)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/103/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer, for så vidt angår markedsføring af batterier og akkumulatorer⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget eller i hvert fald ikke meddelt Kommissionen de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2008/103/EF i national ret udløb den 5. januar 2009.

⁽¹⁾ EUT L 327 af 5.12.2008, s. 7.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale del Riesame di Verbania (Italien) den 4. juni 2010 — straffesag mod Matteo Minesi

(Sag C-279/10)

(2010/C 209/44)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale del Riesame di Verbania

Part i straffesagen

Matteo Minesi

Præjudicielt spørgsmål

Hvordan skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes med hensyn til etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser i sektoren for indgåelse af væddemål om resultatet af sportsbegivenheder med henblik på at afgøre, om de nævnte traktatbestemmelser muliggør eller hindrer en national lovgivning, som fastlægger en monopolordning for staten og et system med koncessioner og tilladelser, som inden for rammerne af et bestemt antal koncessioner er karakteriseret ved følgende: a) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende; b) bestemmelser, som reelt garanterer en fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende (eksempelvis forbuddet mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre); c) mulighed for fortabelse af retten til koncessionen og inddragelse af meget høje sikkerhedsstillelser, herunder i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter?

RET TEN

Rettens dom af 9. juni 2010 — *Éditions Jacob mod Kommissionen*

(Sag T-237/05) ⁽¹⁾

(»Aktindsigt i institutionernes dokumenter — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en virksomhedsfusionsprocedure — forordning (EF) nr. 4064/89 — forordning (EF) nr. 139/2004 — forordning (EF) nr. 802/2004 — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af undersøgelser og revision — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af beslutningsprocessen — undtagelse vedrørende beskyttelsen af juridisk rådgivning«)

(2010/C 209/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: *Éditions Odile Jacob SAS* (Paris, Frankrig) (først ved advokats W. van Weert og O. Fréget, derefter ved avocat O. Fréget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved X. Lewis, P. Costa de Oliveira og O. Beynet, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: *Lagardère SCA* (først ved advokats A. Winckler, S. Sorinas Jimeno og I. Girgenson, derefter ved advokats A. Winckler, F. de Bure og J.B. Pinçon)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 7. april 2005 om delvist afslag på sagsøgerens anmodning om aktindsigt i visse dokumenter vedrørende en virksomhedsfusionsprocedure (sag COMP/M.2978 — *Lagardère/Natexis/VUP*).

Konklusion

1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse om lovligheden af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning D(2005) 3286 af 7. april 2005, for så vidt som den helt eller delvist giver afslag på aktindsigt i de dokumenter, der er nævnt i denne doms præmis 1, litra a)-d), og denne doms præmis 2, litra h) og j).

2) Beslutning D(2005) 3286 annulleres, for så vidt som den giver afslag på fuld aktindsigt i de dokumenter, der er nævnt i denne

doms præmis 1, litra d), e), g) og h), samt i denne doms præmis 2, litra b)-d), f), g) og i), med undtagelse af den udtalelse afgivet af Kommissionens Juridiske Tjeneste, der er nævnt i denne doms præmis 1, litra g).

3) Beslutning D(2005) 3286 annulleres, for så vidt som den giver delvist afslag på de dokumenter, der er nævnt i denne doms præmis 1, litra d), e), g) og h), og denne doms præmis 2, litra b)-d), f), g) og i).

4) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.

5) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler ni tiendele af de omkostninger, der er afholdt af *Éditions Odile Jacob SAS*.

6) *Lagardère SCA* bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 20.8.2005.

Rettens dom af 15. juni 2010 — *Mediaset mod Kommissionen*

(Sag T-177/07) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — telekommunikation — tilskud til anskaffelse af digitale dekodere — beslutning, der erklærer støtten uforenelig med fællesmarkedet og kræver tilbagesøgning heraf — begrebet statsstøtte — udelukkelse af dekodere, der giver mulighed for modtagelse af tv-programmer via satellit — fordel — selektiv karakter — konkurrencebegrænsning — begrundelsespligt)

(2010/C 209/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: *Mediaset SpA* (Milano, Italien) (ved advokats K. Adamantopoulos, G. Rossi, E. Petrissi og A. Nucara, samt sollicitors D. O'Keeffe og P. Boyle)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Martenczuk, G. Conte og E. Righini, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgte: Sky Italia Srl (Rom, Italien) (først ved avocats F.E. González Díaz og D. Gerard, derefter ved avocat F.E. González Díaz)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2007/374/EF af 24. januar 2007 om statsstøtte C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), som Den Italienske Republik har ydet i form af tilskud til anskaffelse af digitalt dekoderudstyr (EUT L 147, s. 1)

Konklusion

- 1) Mediaset SpA frifindes.
- 2) Mediaset SpA bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens og Sky Italia Srl's omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

Rettens dom af 17. juni 2010 — CEVA mod Kommissionen

(Forenede sager T-428/07 og T-455/07) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — kontrakter indgået som led i et særprogram for forskning og teknologisk udvikling og demonstration inden for »Livskvalitet og forvaltning af bioresourcer« (1998-2002) — Seahealth- og Biopal-projektet — debetnotaer — annullationspåstande — omkvalificering af søgsmål — formaliteten — kontradiktionsprincippet og retten til forsvar — tilbagesøgning af de samlede forskud, som blev udbetalt af Den Europæiske Union — alvorlige finansielle ulovligheder)

(2010/C 209/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Frankrig) (ved avocat J.-M. Peyrical)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved L. Escobar Guerrero og W. Roels, derefter ved W. Roels, som befuldmægtigede, bistået af avocat E. Bouttier)

Sagens genstand

I sag T-428/07 påstand om annullation af debetnota nr. 3240908670 af 20. september 2007 om Seahealth-projektet, og i sag T-455/07 af debetnota nr. 3240909271 af 4. oktober 2007 om Biopal-kontrakten, samt at Kommissionen tilpligtes at foretage tilbagebetaling af de pågældende debetnotaer til fordel for CEVA.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Hver part bærer halvdelen af sine egne omkostninger og betaler halvdelen af den anden parts omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 26.1.2008.

Rettens dom af 15. juni 2010 — Actega Terra mod KHIM (TERRAEFFEKT matt & gloss)

(Sag T-118/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket TERRA-EFFEKT matt & gloss — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 209/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Actega Terra GmbH (Lehrte, Tyskland) (ved avocat A. Andorfer-Erhard)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Schäffner, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. januar 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1467/2007-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket TERRA-EFFEKT matt & gloss som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Actega Terra GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 26.4.2008.

Rettens dom af 22. juni 2010 — Shenzhen Taiden mod KHIM — Bosch Security Systems (kommunikationsudstyrsdesign)

(Sag T-153/08) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, som forestiller kommunikationsudstyr — ældre internationalt design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — andet helhedsindtryk foreligger ikke — informeret bruger — designerens grad af frihed — bevis for offentliggørelse af det ældre design — artikel 4, stk. 1, artikel 6, stk. 1, litra b), og stk. 2, artikel 7, stk. 1, og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2010/C 209/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd (Shenzhen, Guangdong, Kina) (ved advokats M. Hartmann og M. Helmer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Bosch Security Systems BV (Eindhoven, Nederlandene) (ved advokats C. Gielen, M. Bom og B. van Hunnik)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. februar 2008 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1437/2006-3 vedrørende en ugyldighedssag mellem Bosch Security Systems BV og Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd betaler sagens omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger, der er afholdt af Bosch Security Systems BV i forbindelse med sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret.

⁽¹⁾ EUT C 158 af 21.6.2008.

Rettens dom af 22. juni 2010 — Montero Padilla mod KHIM — Padilla Requena (JOSE PADILLA)

(Sag T-255/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket JOSE PADILLA — de ældre varemærker og det ældre tegn JOSE PADILLA — relative registreringshindringer — intet vitterligt kendt varemærke i den i artikel 6b i Pariskonventionen angivne betydning og intet velkendt varemærke — artikel 8, stk. 2, litra c), og artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 2, litra c), og artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009) — intet ældre erhvervsmæssigt anvendt tegn — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009))

(2010/C 209/50)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Eugenia Montero Padilla (Madrid, Spanien) (først ved G. Aguillaume Gandasegui og P. Linde Puelles, derefter ved advokats A. Salerno og M. Di Stefano)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J.F. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: José María Padilla Requena (Santa Eulalia, Spanien) (ved advokats J.F. Gallego Jiménez og J.R. Gil Cantons)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. marts 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 516/2007-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Eugenia Montero Padilla og José María Padilla Requena

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) frifindes.
- 2) Eugenia Montero Padilla bærer sine egne omkostninger og betaler Harmoniseringskontorets og José María Padilla Requenas omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 15.8.2008.

Rettens dom af 10. juni 2010 — Atlas Transport mod KHIM — Hartmann (ATLAS TRANSPORT)(Sag T-482/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærke — fortabelsessag — EF-ordmærket ATLAS TRANSPORT — reel brug af varemærket — artikel 15 og artikel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 15 og artikel 51, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 209/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Atlas Transport GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokats U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern og B. Weichhaus)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider og S. Schöffner, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Alfred Hartmann (Leer, Tyskland) (ved advokat C. Drews)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 9. september 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1858/2007-4) vedrørende en fortabelsessag mellem Alfred Hartmann og Atlas Transport GmbH.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 9. september 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1858/2007-4) annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler Atlas Transport GmbH's omkostninger.
- 3) Alfred Hartmann betaler sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 7.2.2009.

Rettens dom af 16. juni 2010 — Kureha mod KHIM — Sanofi Aventis (KREMEZIN)(Sag T-487/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om KREMEZIN som EF-ordmærke — det ældre internationale ordmærke KRENOSIN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — lighed mellem varerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — bevis for eksistensen af det ældre varemærke — frister — regel 19 og 20 i forordning (EF) nr. 2868/95 — bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009))

(2010/C 209/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kureha Corp. (Tokyo, Japan) (ved advokats W. von der Osten-Sacken og O. Sude)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Sanofi-Aventis SA (Paris, Frankrig) (ved advokat R. Gilbey)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. september 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1631/2007-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Sanofi-Aventis SA og Kureha Corp.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Kureha Corp. bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Harmoniseringskontoret.
- 3) Sanofi-Aventis SA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 24.1.2009.

Rettens dom af 22. juni 2010 — CM Capital Markets mod KHIM — Carbon Capital Markets (CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon Finance)

(Sag T-490/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon Finance — de ældre nationale og EF-figurmærker CM Capital Markets — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 209/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CM Capital Markets Holding, SA (Madrid, Spanien) (ved advokats T. Villate Consonni og J. Calderón Chavero)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J.F. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Carbon Capital Markets Ltd (Oxford, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor E. Hardcastle)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. september 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 16/2008-1) vedrørende en indsigelsessag mellem CM Capital Markets Holding, SA og Carbon Capital Markets Ltd

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) CM Capital Markets Holding, SA betaler sagens omkostninger.

Rettens dom af 15. juni 2010 — X Technology Swiss mod KHIM (farvning i orange af en strømpes tå)

(Sag T-547/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — EF-varemærkeansøgning — farvning i orange af en soks tå — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk.1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 209/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: X Technology Swiss GmbH (Wollerau, Schweiz) (ved advokats A. Herbertz og R. Jung)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved C. Jenewein og G. Schneider, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 6. oktober 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 846/2008-4) vedrørende en ansøgning om registrering af et tegn, der består af en farvning i orange af en strømpes tå som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) X Technology Swiss GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 10.1.2009.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009.

Rettens dom af 18. juni 2010 — Luxembourg mod Kommissionen(Sag T-549/08) ⁽¹⁾

(ESF — suspension af finansiel støtte — bekæmpelse af forskelsbehandling og uligheder i forbindelse med arbejdsmarkedet — forvaltnings- eller kontrolsystemer behæftet med betydelige mangler, som vil kunne føre til uregelmæssigheder af systemkarakter — artikel 39, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 1260/1999 — berettiget forventning)

(2010/C 209/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Luxembourg (ved M. Fisch, som befuldmægtiget, bistået af avocat P. Kinsch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Steiblytø og B. Conte, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 5383 af 24. september 2008 vedrørende suspension af mellemliggende betalinger fra Den Europæiske Socialfond (ESF) til enhedsprogrammeringsdokumentet for fællesskabsstøtte til strukturelle interventioner henhørende under mål nr. 3 i Luxembourg og af Kommissionens beslutning K(2008) 5730 af 6. oktober 2008 vedrørende suspension af mellemliggende betalinger for programmet efter EF-initiativ til bekæmpelse af forskelsbehandling og uligheder i forbindelse med arbejdsmarkedet (EQUAL) i Luxembourg.

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 21.2.2009.

Rettens dom af 22. juni 2010 — CM Capital Markets mod KHIM — Carbon Capital Markets (CARBON CAPITAL MARKETS)(Sag T-563/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon Finance — de ældre nationale og EF-figurmærker CM Capital Markets — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 209/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CM Capital Markets Holding, SA (Madrid, Spanien) (ved avocats T. Villate Consonni og J. Calderón Chavero)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J.F. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Carbon Capital Markets Ltd (Oxford, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor E. Hardcastle)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. september 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 15/2008-1) vedrørende en indsigelsessag mellem CM Capital Markets Holding, SA og Carbon Capital Markets Ltd

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) CM Capital Markets Holding, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 21.2.2009.

Rettens dom af 9. juni 2010 — Muñoz Arraiza mod KHIM — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA)

(Sag T-138/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket RIOJAVINA — det ældre kollektive EF-figurmærke RIOJA — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 209/57)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Félix Muñoz Arraiza (Logroño, Spanien) (ved advokats J. Grima Muñoz og J. Villamor Muguerza)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J.F. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (Logroño) (ved advokat J.I. Martínez De Torre)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. januar 2009 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 721/2008-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja og Félix Muñoz Arraiza.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Félix Muñoz Arraiza betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 153 af 4.7.2009.

Rettens dom af 9. juni 2010 — Hoelzer mod KHIM (SAFELOAD)

(Sag T-315/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket SAFELOAD — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2010/C 209/58)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Oliver Hoelzer (Remscheid, Tyskland) (ved advokats G. Rother, J. Vogtmeier, P. Mes, C. Graf von der Groeben, J. Bühling, A. Verhauwen, J. M. Künzel, D. Jestaedt og M. Bergermann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved S. Schäffner, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. juni 2009 af Fjerde appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1157/2008-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurmærket SAFELOAD som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Oliver Hoelzer betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 267 af 7.11.2009.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 3. juni 2010 — Z mod Kommissionen

(Sag T-173/09) ⁽¹⁾

(Særlige rettergangsformer — en berørt tredjemands indsigt i en beslutning fra Kommissionen om bødepålæggelse, som endnu ikke er offentliggjort — begæring om foreløbige forholdsregler — ufornuddent at træffe afgørelse — manglende uopsættelighed)

(2010/C 209/59)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Z (X, Tyskland) (ved advokats C. Grau og N. Jäger)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Sauer, V. Bottka og A. Bouquet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Indsigt i Kommissionens beslutning af 28. januar 2009 i en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F/39.406 — Lasteslanger) — fjernelse af henvisninger til sagsøgerens navn i nævnte beslutnings tekst.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge, for så vidt som den ikke allerede er blevet uden genstand.
- 2) Nærværende kendelse ophæver og erstatter kendelsen af 6. maj 2009.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 167 af 18.7.2009.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 9. juni 2010 — COLT Télécommunications France mod Kommissionen

(Sag T-79/10 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — drift af et elektronisk telekommunikationsnet med meget høj hastighed — kompensation af public service-udgifter — beslutning, hvorved det fastslås, at den anmeldte foranstaltning ikke udgør støtte — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2010/C 209/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: COLT Télécommunications France SAS (Paris, Frankrig) (ved avocat M. Debroux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning K(2009) 7426 endelig udg. af 30. september 2009 i forbindelse med planen om at yde kompensation af public service-udgifter på 59 mio. EUR med henblik på at oprette og drive et elektronisk telekommunikationsnet med meget høj hastighed i departementet Hauts-de-Seine (Frankrig)

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 7. april 2010 — Samskip Multimodal Container Logistics mod Kommissionen

(Sag T-166/10)

(2010/C 209/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Samskip Multimodal Container Logistics BV ('s-Gravenzande, Nederlandene) (ved lawyers K. Platteau, Y. Maasdam og P. Broers)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning K(2010) 580 af 27. januar 2010 om finansiel støtte til forslag indgivet under udvælgelsesproceduren i 2009 vedrørende EF-tilskud til forbedring af gods-transportsystemets miljøpræstationer (Marco Polo II-programmet) (¹) annulleres, for så vidt som den vælger at støtte forslag nr. TREN/B4/SUB/01-2009 MP-II/6, G2G@2XL-projektet, med et tilskud på 2 190 539 EUR.

— I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, tilpligtes Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren på grundlag af det følgende to anbringender gældende.

Ved sit første anbringende gør sagsøgeren gældende, at det anfægtede tilskud tilsidesætter finansieringsvilkårene og betingelserne fastsat i artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1692/2006, idet

— det medfører en uacceptabel konkurrenceforvridning, der er i strid med den fælles interesse på markedet for godstransport, som følge af de alternative transportformer foreslået i G2G@2XL-projektet, nemlig jernbanetransport og nærsøfart fra Italien, Schweiz og Østrig til Det Forenede Kongerige, og

— G2G@2XL-projektet vil ikke være levedygtigt efter den fastsatte periode på 36 måneder.

Ved sit andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at det anfægtede tilskud tilsidesætter artikel 1 i forordning nr. 1692/2006, idet det ikke bidrager til de formål af fælles interesse, som forfølges med Marco Polo II-programmet. Det anfægtede tilskud vil blot resultere i et skifte fra en allerede eksisterende multimodal operatør til en anden allerede eksisterende multimodal operatør og ikke fra vejtransport til jernbanetransport. Dermed vil ingen ekstra vejgodstrafik overgå til mere miljøvenlige transportformer. Det anfægtede tilskud vil således ikke bidrage til en faktisk nedbringelse af den internationale vejgodstransport og vil derfor hverken aflaste vejnettet eller bidrage til den ønskede forbedring af transportsystemets miljøpræstationer (jf. de formål af fælles interesse, som forfølges med Marco Polo II-programmet og som er fastsat i artikel 1 i forordning nr. 1692/2006).

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1692/2006 af 24.10.2006 om det andet Marco Polo-program for EF-tilskud til forbedring af godstransportsystemets miljøpræstationer (Marco Polo II-programmet) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1382/2003, EUT L 328 af 24.11.2006, s. 1.

Sag anlagt den 18. maj 2010 — Kommissionen mod EU Research Projects

(Sag T-220/10)

(2010/C 209/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved N. Bambara, som befuldmægtiget, og lawyer C. Erkelens)

Sagsøgt: EU Research Projects Ltd (Hungerford, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

— EU Research Projects tilpligtes at tilbagebetale Kommissionen et hovedbeløb på 102 039,32 EUR med tillæg af moranter beregnet efter en rentesats på 4,80 % fra den 28. december 2006 frem til datoen for betaling af det skyldige beløb, og

— EU Research Projects tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder Kommissionens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har anlagt nærværende sag i henhold til artikel 272 TEUF med henblik på tilbagebetaling af det ifølge Kommissionen angiveligt til sagsøgte for meget betalte beløb, der udgør 102 039,32 EUR med tillæg af renter beregnet efter en rentesats på 4,80 % fra datoen for gældens forfald, dvs. den 28. december 2006.

Inden for rammerne af Det Europæiske Fællesskabs femte program for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002) indgik Kommissionen bl.a. med EU Research Projects Ltd en »aftale om forsknings- og teknologiske udviklingsprojekter« under sagsnummer IST-2001-34850. Det beløb, som Kommissionen kræver betalt i henhold til nævnte aftale, er lig forskellen mellem det forudbetalte beløb, som sagsøgte modtog, og de af Kommissionen anerkendte samlede tilskudsberettigede omkostninger i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i kontrakten, som følge af sagsøgtes tilbagetrækning fra projektet og endvidere på baggrund af sagsøgtes overtrædelse af de relevante kontraktuelle forpligtelser.

Til støtte for sit søgsmål har Kommissionen fremsat et enkelt anbringende: Kommissionen gør gældende, at sagsøgte har brudt sine kontraktuelle forpligtelser, da sagsøgte ikke har tilbagebetalt Kommissionen et beløb svarende til forskellen mellem det finansielle tilskud, som Kommissionen skulle yde sagsøgte, og det samlede beløb af forudbetalte tilskud, som sagsøgte allerede havde modtaget. Det finansielle tilskud, der skal ydes sagsøgte, er mindre end det samlede beløb, som Kommissionen har udbetalt gennem forudbetalingerne. Det følger desuden af belgisk lovgivning, som finder anvendelse på aftalen, at beløb der er blevet udbetalt uden at være skyldige (uretmæssig udbetaling), kan kræves tilbagebetalt. Kommissionen gør således gældende, at sagsøgte er pligtig at betale det skyldige beløb.

Sag anlagt den 17. maj 2010 — Association Belge des Consommateurs Test-Achats mod Kommissionen

(Sag T-224/10)

(2010/C 209/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Association Belge des Consommateurs Test-Achats ASBL/Belgische Verbruikersunie Test Aankoop VZW (Bruxelles, Belgien) (ved lawyers F. Filpo og A. Fratini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annul创新 af Kommissionens beslutning K(2009) 9059 og K(2009) 8954, begge af 12. november 2009, i sag COMP/M.5549 — EDF/SEGEBEL.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation i henhold til artikel 263 TEUF af de anfægtede beslutninger, i det omfang Kommissionen besluttede ikke at henvise fusionen mellem Electricité de France S.A. og Segebel til de belgiske konkurrencemyndigheder i henhold til artikel 9 i forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ («EF-fusionsforordningen»), og erklærede fusionen for forenelig med fællesmarkedet efter en række tilsagn i henhold til fusionsforordningens artikel 6, stk. 1, litra

b), uden at indlede en procedure i henhold til fusionsforordningens artikel 6, stk. 1, litra c).

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren anført følgende anbringender:

Sagsøgeren har med det første anbringende gjort gældende, at de anfægtede beslutninger ikke er tilstrækkeligt begrundet, tilsidesætter fusionsforordningens artikel 6, stk. 2, og er behæftet med åbenbare fejlskøn, i det omfang Kommissionen ikke tager passende hensyn til konkurrenceforholdet mellem den fusionsrede enhed og den etablerede operatør GDF Suez.

Sagsøgeren gør med det andet anbringende gældende, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens processuelle rettigheder til at deltage i proceduren.

Sagsøgeren har med det tredje anbringende gjort gældende, at der for Kommissionen ikke forelå de vigtige og afgørende elementer for at konkludere, at fusionen ikke ville rejse alvorlig tvivl med hensyn til, om den er forenelig med fællesmarkedet, uden at indlede en procedure i henhold til fusionsforordningens artikel 6, stk. 1, litra c). Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at disse mangler tillige påvirker beslutningen om ikke at henvise sagen til de belgiske konkurrencemyndigheder, da Kommissionen ikke var i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til at fastslå, om de belgiske konkurrencemyndigheder var den myndighed, der bedst var i stand til at håndtere den anmeldte fusion.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, EUT L 24, s. 1.

Sag anlagt den 14. maj 2010 — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej mod Kommissionen

(Sag T-226/10)

(2010/C 209/64)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Warszawa, Polen) (ved radcy prawni H. Gruszecka og D. Pawłowska)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 3. marts 2010 i sag PL/2009/1019 vedrørende det nationale engrosmarked for udveksling af IP-datatrafik (IP-transit) og i sag PL/2009/1020 vedrørende det nationale engrosmarked for udveksling af IP-datatrafik (IP-peering) med Telekomunikacja Polska S.A.'s netværk.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 1234 af 3. marts 2010, der er udstedt på grundlag af artikel 7, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF (»rammedirektivet«) ⁽¹⁾, hvori Kommissionen har anmodet Prezes Urzędu Komunikacji Elektroniczej (myndigheden for elektronisk kommunikation) om at trække de udkast til foranstaltninger vedrørende det nationale engrosmarked for udveksling af IP-datatrafik (IP-transit) og engrosmarkedet for IP-peering med Telekomunikacja Polska S.A.'s netværk, der er blevet meddelt Kommissionen den 27. november 2009 og er blevet registeret under numrene PL/2009/1019 og PL/2009/1020, tilbage.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført tre anbringender.

I forbindelse med sit første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ved at vedtage den anfægtede afgørelse har tilsidesat væsentlige formforskrifter, herunder princippet om god forvaltningsskik, princippet om effektivt samarbejde og den i artikel 7 i rammedirektivets fastlagte høringsordning, eftersom de i den anfægtede afgørelse truffe beslutninger er baseret på en upræcis oversættelse af de af sagsøgeren meddelte udkast til foranstaltninger, hvilket har medført, at Kommissionen er nået til fejlagtige konstateringer om de faktiske omstændigheder, der udgør rammen for de meddelte foranstaltninger. Endvidere har Kommissionen tilsidesat væsentlige formforskrifter ved ikke tilstrækkeligt at begrunde den anfægtede afgørelse, idet den ikke er fremkommet med nogen detaljeret og objektiv redegørelse for de grunde, på grundlag af hvilke den har anmodet om, at de meddelte udkast til foranstaltninger bliver trukket tilbage.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har foretaget et åbenbart fejlskøn ved at antage, at IP-peering og IP-transit tjenesterne er indbyrdes substituerbare. IP-peering og IP-transit tjenesterne er ikke indbyrdes substituerbare, idet de er forskellige for så vidt angår det område, som andelen af IP-datatrafik mellem telekommunikationsvirksomheder vedrører, hvad angår metoden til beregning af indtægter i henhold til de tjenester, der leveres, definitionen af udbyder (internetudbyder) og tjenestens kvalitet.

For det tredje har sagsøgeren anført, at Kommissionen også har tilsidesat artikel 4, stk. 3 TEU og artikel 102 TEUF, sammenholdt med artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 2, litra b) og c), artikel 14, stk. 2, artikel 15, stk. 3 og artikel 16, stk. 4 i rammedirektivet ved at fastslå, at engrosmarkedet for udveksling af IP-data-

trafik i Polen (IP-transit og IP-peering) ikke er to særskilte markeder og ikke er underlagt en forhåndsregulering, samt at Telekomunikacja Polska S.A. ikke har en stærk markedsposition på begge disse markeder. Sagsøgeren har gjort gældende, at der i overensstemmelse med kravene i henstillingen ⁽²⁾ og retningslinjerne ⁽³⁾ er foretaget en markedsanalyse med hensyn til, om en forhåndsregulering er begrundet, og de tre relevante kriterier er ubestrideligt undersøgt. Denne undersøgelse har fuldt ud bekræftet, at markerne for IP-peering og IP-transit kunne underlægges en forhåndsregulering, eftersom de er kendetegnet ved store og varige hindringer for markedsadgang, at markedet inden for det relevante tidsrum ikke har vist tegn på en effektiv konkurrence, og at konkurrenceretten alene ikke er tilstrækkelig til at til at imødegå de pågældende markedssvigt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).

⁽²⁾ Kommissionens henstilling af 17.12.2007 om relevante produkt- og tjenestemarkeder inden for den elektroniske kommunikationssektor, som er underlagt forhåndsregulering i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (meddelt under nummer K(2007) 5406) (EUT L 344, s. 65).

⁽³⁾ Kommissionens retningslinjer af 11.7.2002 for markedsanalyse og beregning af stærk markedsposition i henhold til EU-rammebestemmelserne for elektroniske kommunikationsnet og — tjenester (EFT C 165, s. 6).

Sag anlagt den 21. maj 2010 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-230/10)

(2010/C 209/65)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved M. Muñoz Pérez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning 2010/152/EU af 11. marts 2010 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres for så vidt den er genstand for annullationssøgsmålet.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er rettet mod to økonomiske berigtigelser foretaget af Kommissionen og er støttet på en tilsidesættelse af forskrifterne i Rådets Forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽¹⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 1433/2003 af 11. august 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår driftsfonde, driftsprogrammer og finansiell støtte⁽²⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 1432/2002 af 11. august 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager⁽³⁾, som Kommissionen har påberåbt sig til støtte for disse berigtigelser:

Hvad angår udelukkelsen af udgifter til miljøbehandlingen af emballage har Kommissionen fortolket artikel 15, stk. 5, i forordning nr. 2200/96 og bilag I til forordning nr. 1433/2003 således, at medlemsstaterne ved fastsættelsen af en forhøjet støtte skal overholde reglen om, at der udelukkende gives støtte til udgifter, som sammenslutningerne af producenter har afholdt, for hvilke der kræves et direkte bevis på dette punkt.

Kongeriget Spanien har anført, at der under hensyn til nævnte bestemmelsers formål og affattelse ikke skal føres endegyldigt skal bevises, at sammenslutningen af producenterne har afholdt udgiften. Endvidere er det under alle omstændigheder sikkert, at sammenslutningen af producenter afholder udgifterne til miljøbehandling af emballage, eftersom forhandlerne kaster den over på dem gennem den lavere pris, som de opnår for deres varer.

Hvad angår manglerne ved sammenslutningen af producenter SAT Toys kontrolordning for anerkendelse har Kommissionen anført, at forbuddet mod at samle mere end 20 % af stemmerne i en sammenslutning af producenter hos et enkelt medlem af sammenslutningen ligeledes skal finde anvendelse på fysiske personer, som er aktionærer i selskaber, der for deres vedkommende er medlemmer af en sammenslutning af producenter. Kongeriget Spanien har gjort gældende, at bestemmelsen i artikel 14, stk. 2, i forordning nr. 1432/2003 udelukkende finder anvendelse på organisationens medlemmer, men uden at det er nødvendigt at undersøge sammensætningen af aktionærerne i de selskaber, som har tilsluttet sig sammenslutningen af producenter.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.
⁽²⁾ EUT L 203 af 12.8.2003, s. 25.
⁽³⁾ EFT L 203 af 12.8.2003, s. 18.

Sag anlagt den 21. maj 2010 — Merlin m.fl. mod KHIM — Dusyma (Spiele)**(Sag T-231/10)**

(2010/C 209/66)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøgere: Merlin Handelsgesellschaft mbH (Forchtenberg, Tyskland), Rolf Krämer (Forchtenberg), BLS Basteln, Lernen, Spielen GmbH (Forchtenberg) og Andreas Hohl (Künzelsau, Tyskland) (ved Rechtsanwalt R. Kramer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dusyma Kindergartenbedarf GmbH (Schorndorf, Tyskland)

Sagsøgernes påstande

— Afgørelse truffet den 17. marts 2010 af Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 879/2009-3) annulleres, og EF-design nr. 526 801-0011 erklæres ugyldigt

— Subsidiært annulleres af Tredje Appellkammerets afgørelse, og sagen hjemvises til appelkammeret

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-design, der begæres erklæret ugyldigt: EF-design nr. 526 801-011 for varerne »spil (herunder uddannelsesspil)«

Indehaver af EF-designet: Dusyma Kindergartenbedarf GmbH

Indgiveren af begæringen om, at EF-designet erklæres ugyldigt: Merlin Handelsgesellschaft mbH, Rolf Krämer, BLS Basteln, Lernen, Spielen GmbH og Andreas Hohl

Annullationsafdelingens afgørelse: Afvisning af ugyldighedsbegæringen

Appelkammerets afgørelse: Afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 ⁽¹⁾ om EF-design, idet appelkammeret har foretaget en fejlagtig fortolkning af denne artikel, og ikke har taget hensyn til, at EF-designet kan have form af en del af varen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12.12.2001 om EF-design (EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1-24).

Sag anlagt den 21. maj 2010 — Timehouse mod KHIM (form som et ur)

(Sag T-235/10)

(2010/C 209/67)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Timehouse GmbH (Eystrup, Tyskland) (ved Rechtsanwält V. Knies)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. marts 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 0942/2009-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et tredimensionalt varemærke, der forestiller et ur for varer i klasse 14

Undersøgerens afgørelse: Afslag på EF-varemærkeansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da varemærket besidder det fornødne særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 26. maj 2010 — Vuitton Malletier mod KHIM — Friis Group International (gengivelse af en låsemekanisme)

(Sag T-237/10)

(2010/C 209/68)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Louis Vuitton Malletier SA (Paris, Frankrig) (ved lawyers P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto og E. Gavuzzi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Friis Group International ApS (København, Danmark)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 24. februar 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1590/2008-1) annulleres, for så vidt som den erklærede EF-varemærke nr. 3693116 for varer i klasse 9, 14 og 18 for ugyldigt.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger i sagen for appelkammeret og for Annullationsafdelingen, hvis den anden part bliver intervenient i den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærke, der består af gengivelsen af en låsemekanisme for varer i klasse 9, 14, 18 og 25 — EF-varemærkeansøgning nr. 3693116

Indehaver af EF-varemærket: Louis Vuitton Malletier SA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Friis Group International ApS

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Indgiveren af begæringen om ugyldighed har baseret sin begæring på absolutte registreringshindringer i henhold til artikel 52, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: Delvist medhold i klagen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren gør to anbringender gældende til støtte for sit søgsmål.

Ved sit første anbringende gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet appelkammeret fejlagtigt fandt, at denne artikels bestemmelser finder anvendelse på det omtvistede EF-varemærke med hensyn til varerne i klasse 9, 14 og 18. I særdeleshed (i) anskuede appelkammeret fejlagtigt spørgsmålet om det omtvistede EF-varemærkes særpræg, som om der var tale om af et varemærke, der bestod af formen på de omfattede varer, og (ii) fandt appelkammeret urigtigt, at mærket i sig selv manglede fornødent særpræg.

Ved sit andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 52, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet appelkammeret fejlagtigt fandt, at denne artikels bestemmelser ikke finder anvendelse i den foreliggende sag.

Sag anlagt den 24. maj 2010 — Scatizza mod KHIM — Jacinto (HORSE COUTURE)

(Sag T-238/10)

(2010/C 209/69)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Stephanie Scatizza (Lugano, Schweiz) (ved lawyers P. Perani og P. Pozzi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Manuel Jacinto, Lda (S. Paio de Oleiros, Portugal)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 5. marts 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 723/2009-2) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger ved appelkammeret, hvis den anden part bliver intervenient i den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Stephanie Scatizza

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »HORSE COUTURE« for varer i klasse 18 — EF-varemærkeansøgning nr. 6 030 399

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Manuel Jacinto, Lda

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Portugisisk varemærkeregistrering nr. 379 879 for figurmærket »HORSE« for varer i klasse 18

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvist medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret urigtigt fandt, at der var risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

Sag anlagt den 27. maj 2010 — Ungarn mod Kommissionen

(Sag T-240/10)

(2010/C 209/70)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Republiken Ungarn (ved M. Fehér og K. Szíjjártó, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annulation af Kommissionens afgørelse 2010/135/EU af 2. marts 2010 om markedsføring i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af et kartoffelprodukt (*Solanum tuberosum* L. linje EH92-527-1), der er genetisk modificeret med henblik på et forhøjet indhold af stivelseskomponenten amylopektin (meddelt under nummer K(2010) 1193).
- Annulation af Kommissionens afgørelse 2010/136/EU af 2. marts 2010 om tilladelse til markedsføring af foder, der er fremstillet af genetisk modificeret EH92-527-1-kartoffel (BPS-25271-9), og til utilsigtet og teknisk uundgåelig forekomst af kartofflen i fødevarer og andre foderprodukter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (meddelt under nummer K(2010) 1196).
- Subsidiært. for det tilfælde, at påstanden om annulation af afgørelse 2010/136/EU måtte blive afvist, annulation af afgørelsens artikel 2, litra b) og c).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republiken Ungarn har anfægtet Kommissionens afgørelse 2010/135/EU ⁽¹⁾ og 2010/136/EU ⁽²⁾ af 2. marts 2010.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren for det første gjort gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn og har tilsidesat forsigtighedsprincippet derved, at den har tilladt markedsføring af den genmodificerede kartoffel benævnt »Amflora« (herefter »GM-kartofflen«) på trods af, at

der ved miljørisikovurderingen fremkom indsigelser støttet på, at tilladelsen — henset til formålet om at sikre et højt niveau for beskyttelsen af sundheden og miljøet — kunne skade menneskers og dyrs sundhed samt miljøet. Efter sagsøgerens opfattelse hviler godkendelsen til markedsføring på en miljørisikovurdering, der i mange henseender er ubegrundet eller mangelfuld, hvilket har haft indvirkning på gyldigheden af Kommissionens afgørelser.

For så vidt angår de risici for sundheden, som den omtvistede GM-kartoffel indebærer, har sagsøgeren anført, at den antibiotikaresistensmarkør, der forefindes i GM-kartofflen, og overførslen af denne markør fra GM-planterne til bakterier indebærer en risiko såvel for menneskers og dyrs sundhed som for miljøet, der er uacceptabel, navnlig henset til forpligtelsen til at sikre et højt beskyttelsesniveau for sundheden og miljøet. Der foreligger i det mindste en betydelig videnskabelig usikkerhed med hensyn til de dermed forbundne risici, som Kommissionen ikke har kunnet fjerne på betryggende vis. Sagsøgeren har heraf udledt, at tilladelsen til markedsføring tilsidesætter forsigtighedsprincippet og er i strid med artikel 4, stk. 2, i direktiv 2001/18/EF ⁽³⁾, der udgør den konkrete retlige udmøntning heraf. Desuden er den videnskabelige udtalelse, der er afgivet af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA), og som ligger til grund for Kommissionens afgørelser, i strid med de synspunkter, som Verdenssundhedsorganisationen, Verdensorganisationen for Dyresundhed og Det Europæiske Lægemiddelagentur forfægter.

Efter sagsøgerens opfattelse er miljørisikovurderingen af GM-kartofflen mangelfuld, og den er upassende henset til følgende forhold:

- Manglende undersøgelser i det åbne land af i alle biogeografiske områder i Den Europæiske Union
- Manglende objektiv undersøgelse af den samlede indvirkning på lang sigt på organismene og af indvirkningen på dynamikken i udbredelsen af arterne og den genetiske mangfoldighed
- Utilstrækkelig undersøgelse af eventuelle påvirkninger af dyresundheden og af eventuelle konsekvenser for fødekæden.

Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat forordning nr. 1829/2003/EF ⁽⁴⁾. Herved har sagsøgeren anført, at artikel 2, litra b) og c), i afgørelse 2010/136/EU, der tillader genmodificerede organismer i fødevarer eller foder på grund af utilsigtet eller teknisk uundgåelig forekomst af denne GMO, idet andelen heraf ikke må overstige

0,9 %, er retsstridig, eftersom forordning nr. 1829/2003/EF hverken fastsætter en tolerancemargin eller tillader, at Kommissionen anvender en sådan margin i tilfælde af utilsigtet eller teknisk uundgåelig tilstedeværelse af OMG'er.

- (¹) Kommissionens afgørelse 2010/135/EU af 2.3.2010 om markedsføring i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af et kartoffelprodukt (*Solanum tuberosum* L. linje EH92-527-1), der er genetisk modificeret med henblik på et forhøjet indhold af stivelseskomponenten amylopektin (meddelt under nummer K(2010) 1193) (EUT L 53, s. 11).
- (²) Kommissionens afgørelse 2010/136/EU af 2.3.2010 om tilladelse til markedsføring af foder, der er fremstillet af genetisk modificeret EH92-527-1-kartoffel (BPS-25271-9), og til utilsigtet og teknisk uundgåelig forekomst af kartofflen i fødevarer og andre foderprodukter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (meddelt under nummer K(2010) 1196) (EUT L 53, s. 15).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12.3.2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF — Erklæring fra Kommissionen (EFT L 106, s. 1).
- (⁴) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22.9.2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer (EUT L 268, s. 1).

Sag anlagt den 24. maj 2010 — Polen mod Kommissionen

(Sag T-241/10)

(2010/C 209/71)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved M. Szpunar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse 2010/152/EU af 11. marts 2010 (meddelt under nummer K(2010) 1317) om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (¹), for så vidt som beløbene på

279 794 442,15 PLN og 25 583 996,81 EUR, der er udbetalt af den betalingsmyndighed, som er anerkendt af Republikken Polen, udelukkes fra EU-finansiering.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den anfægtede afgørelse fastsætter en finansiel korrektion på grund af mangler i systemet til identifikation af og kontrol med marker i 2005 og 2006, der angiveligt bestod i, at markidentifikationssystemet ikke var fuldstændigt vektoriseret, ikke-støtteberettigede arealer blev accepteret til betalinger, antallet af kontroller på stedet var for lavt i områder med høje fejlprocenter (Województwo opolskie) og at bestemmelserne om forsætlige overtrædelser blev forkert anvendt.

Sagsøgeren har anfægtet de påståede mangler og har imod den anfægtede afgørelse fremsat følgende anbringender.

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 4, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1258/1999 (²) og af artikel 31, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1290/2005 (³) samt af retningslinjer nr. VI/5330/97, idet den finansielle korrektion er anvendt på grundlag af en fejlagtig vurdering af de faktiske forhold og en urigtig fortolkning af retsreglerne, selv om de polske myndigheders udgifter var forenelige med EU-retten.

Det er sagsøgerens opfattelse, at de mangler, der ligger til grund for den finansielle korrektion, ikke er til stede, og at udgifterne udelukket fra EU-finansiering i medfør af den anfægtede afgørelse er blevet afholdt i overensstemmelse med EU-retten.

Det markidentifikationssystem, der blev anvendt i Polen i 2005 og 2006, var i fuld overensstemmelse med kravene i artikel 20 i forordning (EF) nr. 1782/2003 (⁴) og artikel 6 i forordning (EF) nr. 796/2004 (⁵), idet det i mange henseender går væsentligt videre end disse krav og sikrer en effektiv beskyttelse af den Europæiske Unions finansielle interesser.

De nationale procedurer, der blev anvendt i 2005 og 2006, gjorde det muligt på en effektiv og objektiv måde at fastslå, om en ansøger ved at angive et for stort areal for de til betaling anmeldte arealer havde handlet forsætligt eller uagtsomt, idet de nationale procedurer i tvivlstilfælde foreskrev en retsafgørelse samt tog hensyn til princippet om uskyldsformodning.

Godkendelsen af marker til betaling var i overensstemmelse med betingelserne for arealstøtte henset til, at betingelsen for arealstøtte i henhold til tiltrædelsesakten er, at arealet blev holdt i god landbrugsmæssig stand (GLS) den 30. juni 2003, mens det forhold, at arealet blev holdt i god landbrugs- og miljømæssig stand (GLMS) den dag, hvor kontrollen blev foretaget, ikke er en betingelse for arealstøtteberettigelse, men en betingelse, hvis manglende opfyldelse fører til en nedsættelse af betalingen.

Antallet af kontroller på stedet i 2005 i Województwo opolskie opfylder kravene i artikel 26 i forordning (EF) nr. 796/2004.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 4, fjerde afsnit, i forordning (EF) nr. 1258/1999 og artikel 31, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1290/2005, af retningslinjer nr. VI/5330/97 og af proportionalitetsprincippet, idet der er pålagt en korrektion, som er for høj i forhold til risikoen for et eventuelt økonomisk tab på EU-budgettet.

Selv hvis de polske myndigheders kontrol- og sanktionssystem indeholder visse mangler, hvilket ikke er tilfældet, ville sådanne mangler have været så ubetydelige, at risikoen for et eventuelt økonomisk tab på EU-budgettet var betydeligt mindre end beløbet for den korrektion, der anvendes af Kommissionen i den anfægtede afgørelse. Dette vedrører navnlig størrelsen af den korrektion, der er anvendt af Kommissionen, eftersom markidentifikationssystemet angiveligt ikke var fuldstændigt vektoriseret, og idet der i 2005 angiveligt ikke blev gennemført et tilstrækkeligt antal kontroller på stedet i Województwo opolskie.

⁽¹⁾ EUT L 63, s. 7.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17.5.1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 160, s. 103).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21.4.2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 141, s. 18).

Sag anlagt den 28. maj 2010 — medi mod KHIM — Deutsche Medi Präventions (deutschemedi.de)

(Sag T-247/10)

(2010/C 209/72)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: medi GmbH & Co. KG (Bayreuth, Tyskland) (ved Rechtsanwälte D. Terheggen, H. Lindner og T. Kiputh)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Deutsche Medi Präventions GmbH (Düsseldorf, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 16. marts 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1366/2008-4) annulleres.
- Der gives i dens helhed afslag på EF-varemærkeansøgning nr. 5 089 099.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Deutsche Medi Präventions GmbH.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »deutschemedi.de« for tjenesteydelser i klasse 35.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: medi GmbH & Co. KG.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tyske ordmærke »medi.eu« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 10, 35, 39, 41, 42 og 44; det tyske ordmærke »medi welt« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 10, 35, 38, 39, 41, 42, 43 og 44; det tyske ordmærke »medi-Verband« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 10, 35, 38, 39, 41, 42, 43 og 44; EF-ordmærket »World of medi« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5, 10, 35, 41 og 42; det tyske figurmærke, som indeholder ordbestandsdelen »medi Ich fühl mich besser«, for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 10, 35, 38, 39, 41, 42, 43 og 44; det i Den Europæiske Union erhvervsmæssigt anvendte handels- og firmanavn, som indeholder ordbestandsdelen »medi«, for alle de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af de ovennævnte varemærker.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen.

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og indsigelsen forkastet.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1 og 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der mellem de omtvistede varemærker foreligger risiko for forveksling, og idet sagsøgeren har bevist, at denne er indehaver af handels- og firmanavnet, samt tilsidesættelse af retten til at blive hørt i henhold til artikel 73 i forordning nr. 207/2009.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 26. maj 2010 — Italien mod Kommissionen og EPSO

(Sag T-248/10)

(2010/C 209/73)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Det Europæiske Personaleudvælgelseskantor (EPSO)

Sagsøgerens påstande

— Meddelelse om de almindelige prøver inden for rammerne af udvælgelsesprøve EPSO/AD/177/10 — administratorer (AD 5) offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende C 64 A den 16. marts 2010 annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-218/09, Italien mod Kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 180 af 1.8.2009, s. 59.

Sag anlagt den 31. maj 2010 — Kitzinger mod KHIM — Mitteldeutscher Rundfunk og Zweites Deutsches Fernsehen (KICO)

(Sag T-249/10)

(2010/C 209/74)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Kitzinger & Co. (GmbH & Co. KG) (Hamburg, Tyskland) (ved S. Kitzinger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Mitteldeutscher Rundfunk (offentligretligt organ) (Leipzig, Tyskland) og Zweites Deutsches Fernsehen (offentligretligt organ) (Mainz, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 25. marts 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1388/2008-4) ændres således, at Indsigelsesafdelingens afgørelse af 28. juli 2008 (indsigelse Nr. B 1 133 612) annulleres og indsigelsen forkastes.

- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse truffet den 25. marts 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1388/2008-4).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Kitzinger & Co.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke i farverne blå og grå, der indeholder ordbestandelen »KICO« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 36 og 39

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Mitteldeutscher Rundfunk (offentligretligt organ) og Zweites Deutsches Fernsehen (offentligretligt organ)

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket »KIKA« for varer og tjenesteydelser i klasse 8, 9, 11, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 32, 38 og 41 og det tyske figurmærke i farverne sort og hvid, der indeholder ordbestandelen »KIKA«, for varer og tjenesteydelser i klasse 8, 9, 11, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 32, 38, 41 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾ da der mellem de omtvistede varemærker ikke foreligger risiko for forveksling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 31. maj 2010 — KNUT IP Management mod KHIM — Zoologischer Garten Berlin (KNUT — DER EISBÄR)

(Sag T-250/10)

(2010/C 209/75)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: KNUT IP Management Ltd. (London, England) (ved Rechtsanwalt C. Jaeckel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Zoologischer Garten Berlin AG (Berlin, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 17. marts 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 650/2009-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: KNUT IP Management Ltd.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »KNUT — DER EISBÄR« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 25, 28 og 41

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Zoologischer Garten Berlin AG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tyske ordmærke »KNUT« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16 og 28; det tyske ordmærke »Knut der Eisbär« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 25, 28 og 41; det tyske ordmærke »KNUT« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 4, 5, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 32, 33, 35, 39, 41, 42 og 43, og det tyske ordmærke »KNUT« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 18, 21, 25, 28, 35, 41 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen.

Appellkammerets afgørelse: Medhold i klagen og indsigelsen imødekommet fuldt ud.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ da der ikke foreligger risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 28. maj 2010 — Cross Czech mod Kommissionen**(Sag T-252/10)**

(2010/C 209/76)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Cross Czech a.s. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved lawyer T. Schollaert)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annulation af Kommissionens beslutning nr. INFSO-02/FD/GVC/Isc D(2010) 208676 af 12. marts 2010.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med sit søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annulation af Kommissionens beslutning nr. INFSO-02/FD/GVC/Isc D(2010) 208676 af 12. marts 2010, reference nr. 09-BA74-006, der er et brev, som bekræfter konklusionerne i revisionsrapport B74-06 vedrørende en revision af regnskaberne for perioden fra den 1. februar 2005 til den 30. april 2008 for projekterne eMapps.com, CEEC IST NET og TRANSFER EAST, som blev gennemført i forbindelse med EU's sjette rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (2002-2006).

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande fremsat følgende anbringender:

Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede beslutning udgør en tilsidesættelse af Traktaten eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse, idet den:

- er baseret på fejlagtig og utilstrækkelig sagsoplysning fra Kommissionens side
- afspejler den urigtige anvendelse af kontakterne vedrørende de pågældende projekter — navnlig for så vidt angår konklusionen om, at sagsøgeren misligholdte disse kontrakter

— er baseret på et åbenbart urigtigt skøn af de faktiske omstændigheder, der er forbundet med den påståede misligholdelse af kontrakterne i forbindelse med disse projekter, hvilket udgør en tilsidesættelse af de nødvendige retlige normer og dermed til en urigtig retsanvendelse

— er baseret på utilstrækkelige begrundelser og

— udgør et brud på sagsøgerens processuelle rettigheder i den sag, der gik forud for udstedelsen af den anfægtede beslutning, og en tilsidesættelse af princippet om påpasselighed.

Rettens kendelse af 7. juni 2010 — Bulgarien mod Kommissionen**(Sag T-500/07) ⁽¹⁾**

(2010/C 209/77)

Processprog: bulgarsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 64 af 8.3.2008.

Rettens kendelse af 1. juni 2010 — Spanien mod Kommissionen**(Sag T-65/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 209/78)

Processprog: spansk

Formanden for Sjettes Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 92 af 12.4.2008.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 11. maj 2010 — Nanopoulos mod Kommissionen

(Sag F-30/08) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — Personalerettens kompetence — formaliteten — bebyrdende akt — ansvar uden for kontrakt — oplysninger tilgået pressen — princippet om uskyldsformodning — ikke-økonomisk skade — beslutning om at indlede disciplinær forfølgning — åbenbart urigtigt skøn — bistandsforpligtelse — vedtægtens artikel 24)

(2010/C 209/79)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Fotios Nanopoulos (Itzig, Luxembourg) (ved advocats V. Christianos, D. Gouloussis og V. Vlassi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved J. Currall og K. Herrmann, derefter ved J. Currall og K. Herrmann, som befuldmægtigede, bistået af advocats E. Bourtzalas og I. Antypas)

Sagens genstand

Påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb i erstatning for den skade, som han har lidt som følge af en tilsidesættelse af hans grundlæggende rettigheder, der har krænket hans ære og omdømme.

Konklusion

1) Europa-Kommissionen betaler Fotios Nanopoulos et beløb på 90 000 EUR.

2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.

3) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 5.7.2008, s. 50

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 4. maj 2010 — Petrilli mod Kommissionen

(Sag F-100/08) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — pensioner — begrebet bopæl — fast bopæl — dokumentation)

(2010/C 209/80)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alessandro Petrilli (Grottammare, Italien) (ved advocats J.-L. Lodomez og J. Lodomez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse vedrørende fastsættelsen af sagsøgerens faste bopæl.

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Alessandro Petrilli betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009, s. 52.

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 12. maj 2010 — Peláez Jimeno mod Parlamentet(Sag F-13/09) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — forudgående klage — klagefrist — for sent indgivet — bevis — tidligere midlertidigt ansat — udnævnelse til tjenestemand — artikel 5, stk. 4, i bilag XIII til vedtægten — ligebehandling)

(2010/C 209/81)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Peláez Jimeno (Relegem-Asse, Belgien) (ved avocat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (først ved C. Burgos og K. Zejdová, dernæst ved K. Zejdová og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om at indplacere sagsøgeren som tjenestemand på prøve i en lønklasse og på et løntrin, der er lavere end det, hvori hun var indplaceret som midlertidigt ansat.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Peláez Jimeno betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 18.4.2009, s. 40.

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 15. juni 2010 — Lebedef-Caponi mod Kommissionen(Sag F-45/09) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2007 — annullations-søgsmål — åbenbart fejlskøn — personalerepræsentanter — udtalelse fra ad hoc-gruppen)

(2010/C 209/82)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Lebedef-Caponi (Senningerberg, Luxembourg) (ved avocat F. Frabetti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for 2007

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Lebedef-Caponi betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 153 af 4.7.2009, s. 51.

Sag anlagt den 19. maj 2010 — Lebedef mod Kommissionen

(Sag F-33/10)

(2010/C 209/83)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxembourg) (ved avocat F. Frabetti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden 1.1.2005–31.12.2005, således om den er blevet udfærdiget, efter Personaleretten annullerede den i sag F-36/07.

Sagsøgerens påstande

— Sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden 1.1.2005–31.12.2005, således om den er blevet udfærdiget, efter Personaleretten annullerede den ved dom af 7. maj 2008 i sag F-36/07, Lebedef mod Kommissionen, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 26. maj 2010 — Adriaansen mod EIB**(Sag F-35/10)**

(2010/C 209/84)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Mary Lucie Adriaansen (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocat A.-M. Schmit)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af EIB's afgørelse om at afvise at give sagsøgeren oplysninger om størrelsen af den pension, der tilkommer hendes tidligere ægtefælle.

Sagsøgerens påstande

- EIB's afgørelse af 18. marts 2010 annulleres.
- EIB tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Der anordnes foreløbig opfyldelse af dommen uanset en eventuel appel og uden krav om sikkerhedsstillelse.
- sagsøgeren forbeholdes alle rettigheder, anbringender og retsmidler.

Sag anlagt den 27. maj 2010 — Rapone mod Kommissionen**(Sag F-36/10)**

(2010/C 209/85)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Chiara Rapone (Rom, Italien) (ved avvocato A. Rapone)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af EPSO's afgørelse om ikke at registrere sagsøgerens ansøgning om deltagelse i den almindelige udvælgelseprøve EPSO/AD/177/10-LAW

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen om at afslå registrering af sagsøgerens fornyede ansøgning om deltagelse i den almindelige udvælgelseprøve EPSO/AD/177/10-LAW, hvilket bekræftes i i EPSO's skrivelse af 12. april 2010.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 31. maj 2010 — Vakalis mod Kommissionen**(Sag F-38/10)**

(2010/C 209/86)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Ioannis Vakalis (Luvinate, Italien) (ved avocat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelse truffet af kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder, hvorved sagsøgerens pensionsrettigheder i forbindelse med overførsel til Unionens pensionsordning blev fastsat.

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionens afgørelse nr. 60/2004 af 28. april 2004 er retsstridig.
- Afgørelse PMO-4/TP D(2009)/434514716 annulleres.
- Afgørelsen, der afviste klagen, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 7. juni 2010 — Lebedef mod Kommissionen**(Sag F-40/10)**

(2010/C 209/87)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxembourg) (ved avocat F. Frabetti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om, at sagsøgeren uden tilladelse overskred sin ret til årlig ferie med 5 ½ dag i 2009.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 11. august 2009, hvorved generaldirektøren for EUROSTAT pålægger personaleafdelingen at meddele kontoret for forvaltning og fastsættelse af individuelle rettigheder, at sagsøgeren i 2009 overskred sin ret til årlig ferie med 5 ½ dag, med henblik på at han mister retten til vederlag i dette tidsrum.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af flere afgørelser om ophør af sagsøgerens funktion som kontorchef i Juridisk Tjeneste med øjeblikkelig virkning, idet han forflyttes til Logistiktjenesten, og om afslag på hans formelle anmodning om bistand samt på hans anmodning om erstatning.

Sagsøgerens påstande

- Præsidenten for EØSU's afgørelse nr. 88/10 A af 3. marts 2010, hvorved sagsøgerens anmodning af 7. december 2009 blev afslået, og det blev besluttet at forflytte ham, annulleres.
- Tillægget til afgørelse nr. 88/10 af 25. marts 2010 annulleres.
- Afgørelse nr. 133/10 A af 24. marts 2010 om ophør af sagsøgerens funktion som kontorchef i Juridisk Tjeneste med øjeblikkelig virkning, og om hans forflyttelse til en stilling som kontorchef i en anden tjenestegren med virkning fra 6. april 2010 annulleres.
- Præsidenten for EØSU's afgørelse nr. 184/10 A af 13. april 2010, hvorved sagsøgeren forflyttes til Logistiktjenesten med virkning fra 6. april 2010, annulleres.
- EØSU tilpligtes at betale erstatning.
- EØSU tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 7. juni 2010 — Bermejo Garde mod EØSU**(Sag F-41/10)**

(2010/C 209/88)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Moises Bermejo Garde (Bruxelles, Belgien) (ved avocat L. Levi)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

Sag anlagt den 3. juni 2010 — Skareby mod Kommissionen**(Sag F-42/10)**

(2010/C 209/89)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Carina Skareby (Leuven, Belgien) (ved lawyers S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Kommissionens afgørelse, hvorved den afviste sagsøgerens påstand om, at hun var udsat for og oplevede psykisk chikane i de år, hun tilbragte ved Kommissionens regionale delegation i Kirgisistan.

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen tilpligtes at fremlægge rapporten fra Kommissionens Undersøgelser- og Disciplinærkontor (IDOC) med tilhørende dokumentation.
- Kommissionens afgørelse af 23. juli 2009 annulleres og, om fornødent, afslaget på sagsøgerens klage.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Sagsøgerens anmodninger som anført i den fornyede gennemgang (»administrative review«) tages derefter til følge, idet navnlig

— enhver form for forskelsbehandling og mobning af sagsøgeren ophører, det være sig verbalt eller i forbindelse med tildeling af arbejdsopgaver og foranstaltninger,

— G. skriftligt trækker sine krænkende og truende udtalelser tilbage.

— Under alle omstændigheder betales der erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.

— ECB tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— ECB tilpligtes at fremlægge den fulde rapport vedrørende den interne administrative undersøgelse med alle tilhørende bilag, herunder mødereferaterne. ECB tilpligtes endvidere at fremlægge al kommunikation, der har fundet sted mellem undersøgelsesudvalget og Styringsrådet og/eller ECB's præsident.

— L, der tidligere var sagsøgerens socialrådgiver, indkaldes som vidne.

Sag anlagt den 4. juni 2010 — Cerafogli mod ECB

(Sag F-43/10)

(2010/C 209/90)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Maria-Concetta Cerafogli (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved lawyers L. Levi og M. Vandenbussche)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annulation af ECB's afgørelse om ikke at tage sagsøgerens påstande om, at hun har været udsat for forskelsbehandling og angreb på hendes værdighed som følge af hendes foresattes adfærd, til følge og en påstand om erstatning.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 24. november 2009 om ikke at tage påstandene om, at sagsøgeren har været udsat for forskelsbehandling og angreb på hendes værdighed som følge af hendes foresattes adfærd, til følge og, om fornødent, af afgørelsen af 24. marts 2010 om afslag på den særlige klage.

Sag anlagt den 11. juni 2010 — Lebedef mod Kommissionen

(Sag F-44/10)

(2010/C 209/91)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxembourg) (ved avocat F. Frabetti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annulation af Kommissionens afslag på sagsøgerens ansøgning om tilladelse til at tilbringe sin sygeorlov uden for tjenestestedet.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 13. august 2009 om at meddele afslag på sagsøgerens ansøgning om tilladelse til at opholde sig uden for tjenestestedet under sin sygeorlov fra den 3. august til den 3. september 2009 og navnlig i perioden mellem den 13. og den 30. august 2009.
- Sagsøgeren tilkendes en ikke-økonomisk godtgørelse svarende til vederlaget for 5 arbejdsdage, idet den beregnes på grundlag af en tyvendel af hans månedlige vederlag for hver dag.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Kendelse afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 15. juni 2010 — Petrilli mod Kommissionen

(Sag F-51/09) ⁽¹⁾

(2010/C 209/92)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret efter en mindelig bilæggelse af tvisten.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 29.8.2009, s. 48.

Kendelse afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 5. maj 2010 — Nikolchov mod Kommissionen

(Sag F-70/09) ⁽¹⁾

(2010/C 209/93)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret efter en mindelig bilæggelse af tvisten.

⁽¹⁾ EUT C 244 af 10.10.2009, s. 16.

Kendelse afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 5. maj 2010 — Nikolchov mod Kommissionen

(Sag F-94/09) ⁽¹⁾

(2010/C 209/94)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret efter en mindelig bilæggelse af tvisten.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 16.1.2010, s. 42.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 209/82	Sag F-45/09: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 15. juni 2010 — Lebedef-Caponi mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2007 — annullationssøgsmål — åbenbart fejlskøn — personalerepræsentanter — udtalelse fra ad hoc-gruppen)	53
2010/C 209/83	Sag F-33/10: Sag anlagt den 19. maj 2010 — Lebedef mod Kommissionen	53
2010/C 209/84	Sag F-35/10: Sag anlagt den 26. maj 2010 — Adriaansen mod EIB	54
2010/C 209/85	Sag F-36/10: Sag anlagt den 27. maj 2010 — Rapone mod Kommissionen	54
2010/C 209/86	Sag F-38/10: Sag anlagt den 31. maj 2010 — Vakalis mod Kommissionen	54
2010/C 209/87	Sag F-40/10: Sag anlagt den 7. juni 2010 — Lebedef mod Kommissionen	55
2010/C 209/88	Sag F-41/10: Sag anlagt den 7. juni 2010 — Bermejo Garde mod EØSU	55
2010/C 209/89	Sag F-42/10: Sag anlagt den 3. juni 2010 — Skareby mod Kommissionen	55
2010/C 209/90	Sag F-43/10: Sag anlagt den 4. juni 2010 — Cerafogli mod ECB	56
2010/C 209/91	Sag F-44/10: Sag anlagt den 11. juni 2010 — Lebedef mod Kommissionen	56
2010/C 209/92	Sag F-51/09: Kendelse afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 15. juni 2010 — Petrilli mod Kommissionen	57
2010/C 209/93	Sag F-70/09: Kendelse afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 5. maj 2010 — Nikolchov mod Kommissionen	57
2010/C 209/94	Sag F-94/09: Kendelse afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 5. maj 2010 — Nikolchov mod Kommissionen	57

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnenter på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA